

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is zelfstandige uitgave voor de inwoners van de dorpen Nederhemert-Noord en Zuid.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek Dirk Brugmans
Willemien Hobo Gerda Kooijman
Carola Kuijntjes Wim van der Toorn
René van de Werken

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:

dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Voor advertenties : willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 25,- en een abonnement per post kost € 35,- per jaar.

Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:

Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties.

De prijzen zijn als volgt:

Advertentie omslag:

Hele pagina - € 500,- per jaar
Halve pagina - € 250,- per jaar
Kwart pagina - € 125,00 per jaar

Advertentie binnenzijde:

Hele pagina - € 120,- voor 1 uitgave
 - € 440,- voor 1 jaar
Halve pagina - € 65,- voor 1 uitgave
 - € 220,- voor 1 jaar
Kwart pagina - € 30,- voor 1 uitgave
 - € 110,- voor 1 jaar
Achtste pagina - € 20,- voor 1 uitgave
 - € 60,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpskrant Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen en behoudt zich het recht om artikelen te weigeren of aan te passen als de redactie dat noodzakelijk vindt.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. 0418-681681. Ook kunt u klachten melden via de Buitenbeter app.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Diny van Aanholt, gebiedsregisseur van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749. Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat Shirley Doves, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

U heeft de eerste bladzij opengeslagen. Of misschien wel overgeslagen. Dat kan ook. Niet nieuwsgierig naar deze luttele zinnnetjes maar wel naar de rest van de krant. Want ja, zeg nou zelf: hier gaat het om: Een Hèmerse krant vol Hèmerse zaken. Over mensen uit Noord en verhalen van Zuid. Over baby's en getrouwden. Over de jongens van weleer met vrolijk gemoed reizend door Nederland. Over nóg meer jongens van lang geleden die voetbalden bij de Hèmerse voetbalclub. Dat was vróeger, die voetbalclub. Nu wel een (voetbal)veldje achter de Tuinstraat. Ook leuk. En superfijn. En het pannaveldje in de Ormeling. Op zich is er genoeg te doen. Qua werk vooral. Niemand hoeft zich te vervelen. Maar toch... iets van sport... Veel is er niet in het dorp. Misschien eens een puntje van aandacht.

Er is ook veel muzikaliteit. Ook veel kinderen die mooi kunnen zingen. Loop maar eens langs de school aan het einde van de dag, of zo tussendoor. Of langs de kerk op zondag of woensdag. "Uit volle borst" noemen we het. Pas kwam er een bekend visserskoor in de Gaarde eten. Alleen, ze gingen hier niet zingen, alleen eten. Gemiste kans? Misschien wel. Misschien mist Nederhemert dit ook wel: een paar koren, waar mensen met volle overtuiging en plezier een keer in de week samen zingen. Een schoolkoor. Dat is er ook geweest. En een kinderkoor, heel vroeger: de do-re-mi'tjes. Het lijkt mij weer eens tijd voor het oprichten van een kinderkoor. Anders stappen ze misschien in de auto om elders hun talenten te laten horen. Het gaat deze keer ook veel over Zuid. Dat mag best: Zuid heeft een rijke geschiedenis. Er is al veel over geschreven en nu ligt er weer een prachtig boek over de Abdij. Er valt nog meer dan dat te lezen over Zuid. Fijn dat platform van een dorpskrant!

Misschien komt er een tijd dat u dit mooie blad niet meer ontvangt. Dat er geen redactielid meer met een blocnote en een pen voor de deur staat. Want ja, het team vergrijst wat en we maken ons wat zorgen voor het blijven verschijnen van deze krant in de toekomst. Daarom staat er een oproepje hiervoor in de krant. Zou u eens willen nadenken of u of jij ook wilt bijdragen aan het behoud van dit mooie blad? Aan de bijdragen ligt het niet. Er zijn al ideeën genoeg voor de volgende editie. Nu nog uitbreiding van de redactie. Kom je erbij? Welkom hoor!

Gerda Kooijman - Groeneveld

Nieuwtjes van de dorpsraad

De vakantie is voorbij, de meeste vakantiegangers zijn weer terug in het dorp en iedereen zit weer in zijn normale dagelijkse ritme.

Ons dorp is weer uit de zomerslaap ontwaakt en maakt zich op voor de herfst. De komende tijd gaat het landelijk voornamelijk over de verkiezingen; wie wel, wie niet en wie samen? Met elkaar proberen we een voorbeeld te zijn voor de politiek. Met respect voor elkaar, naar elkaar omkijken en samenwerken om zo een gezonde samenleving te creëren. We hopen, dat dit in het grote geheel ook kan en mag lukken.

De dorpsraad had weinig activiteiten op de agenda staan.

Er is een petitie opgestart voor het fietspad langs de Eilandse dijk en deze is door heel veel mensen ondertekend (bijna 3500). Er zijn gesprekken gevoerd (of staan nog op de agenda) met verschillende nieuwe gedeputeerden van de provincie Gelderland. Om extra aandacht te trekken staan op de dijk grote spandoeken. We hopen dat dit zijn vruchten af zal werpen. Mocht u nog niet ondertekend hebben, dan hopen we dat u dat nu alsnog gaat doen.

We zijn nog in gesprek met de gemeente over het opknappen van het speeltuintje in de Ormeling en het aanleggen van een trapveldje.

De plannen voor een multifunctionele accommodatie is de gemeente nog aan het onderzoeken op haalbaarheid.

De Sail heeft dit jaar helaas geen doorgang kunnen vinden. Er kwamen zoveel regels bij kijken om het één en ander te organiseren, dat het onmogelijk was om zonder professionele partijen het goed op poten te zetten. We hopen dat het volgend jaar wel gaat lukken. De organisatoren gaan proberen sponsors te zoeken om de hoge kosten te dekken. Hier is de extra tijd voor nodig.

Komende krant zullen we aandacht besteden aan het jubileum van onze huisarts dr. v.d. Dool. Op 1 oktober is hij alweer 25 jaar in Nederhemert en daar willen we even bij stil staan. In deze 25 jaar heeft hij een mooie praktijk en een prachtig gezondheidscentrum weten te realiseren.

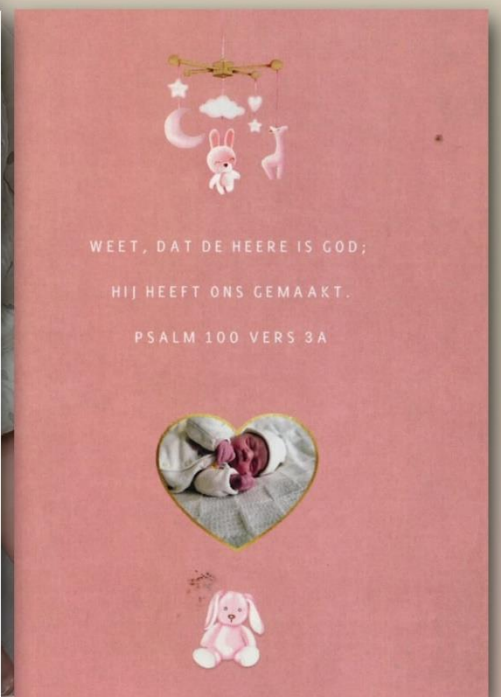
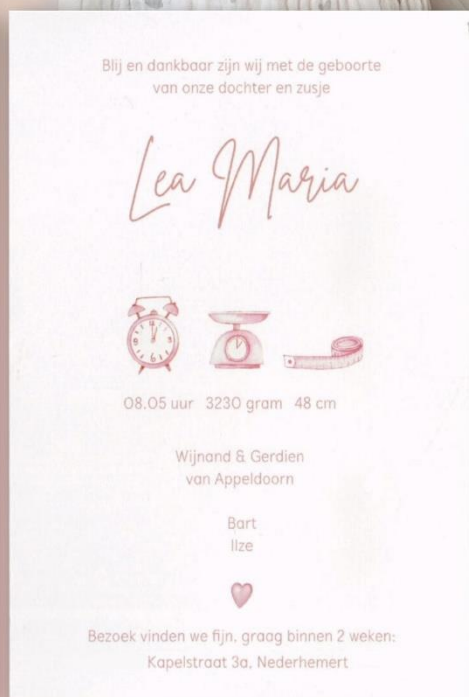
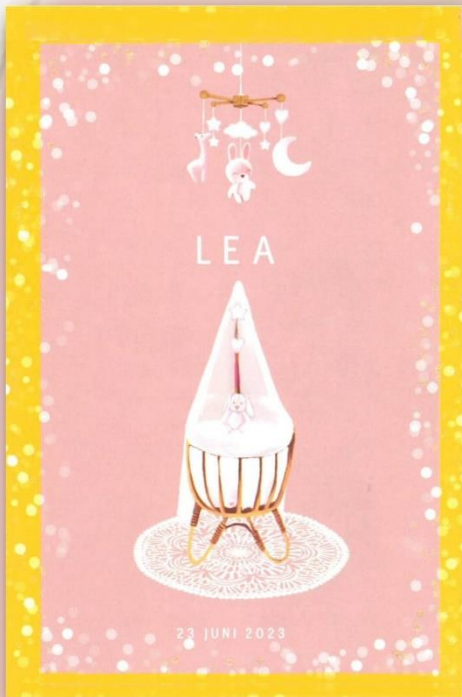
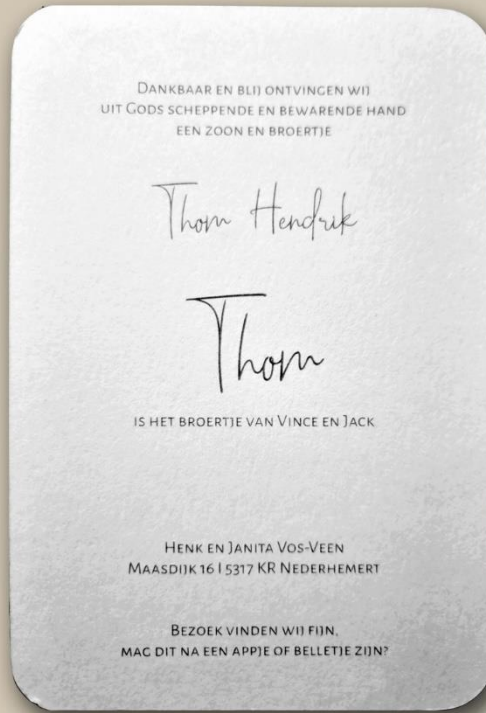
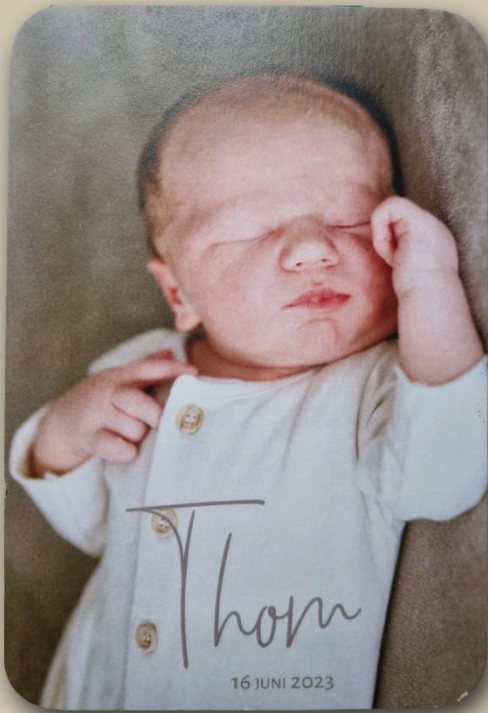
De kruising Kapelstoep Maasdijk blijft een gevaarlijk punt in ons dorp onder andere door begroeiing en geparkeerde auto's langs de dijk. We gaan onderzoeken of er iets aan gedaan kan worden. We raden iedereen intussen aan daar voorzichtig te doen.

Onze vergadering met inloopspreekuur is op dinsdag 19 september geweest, de volgende staat gepland op dinsdag 21 november 2023. Voorafgaand aan de vergadering is altijd een inloopspreekuur van 19.00 tot 19.30 uur.

Willemien Hobo

Onze kleinste Hemersen

Onze kleinste Hemersen

Suze

Dankbaar en blij ontvingen wij uit Gods scheppende
en bewarende hand een dochter en zusje

Jacoba

6 juli 2023

Tonnie & Sanne van der Vliet
Tessa
Tim

Ons nieuwe adres:
Korenbloemstraat 1a
5317 NE Nederhemert

Jeanne

'Gij Heere, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, en de eer, en de kracht; want Gij hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil zijn zij, en zijn zij geschapen.'
OPENBARING 4:11

'Looft den HEERE, want Hij is goed: want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.'
PSALMEN 136:1

Jeanne
Jannigje

15 juli 2023 / 3270 gram / 53 cm

Gerrit en Gertine Bruygom
Maasdijk 3
5317KP Nederhemert

Onze kleinste Hemersen

Stuurt u ook een kaartje en
een foto van uw kleintje
naar de dorpskrant?
Let op: Geen foto of een scan!!

Willemien Hobo
willemien.hobo@gmail.com
06 51560701

VAKANTIE BIJBELDAGEN NEDERHEMERT

VakantieBijbeldagen in Nederhemert!

Na toch wel een poosje bekokstoven werd de knoop doorgehakt: we gaan proberen ook in óns dorp VakantieBijbeldagen te organiseren. Het doel: onderlinge verbinding en betrokkenheid rondom Gods Woord. Er werd een gezellig comité opgericht, bestaande uit 6 vrouwen. Na veel vergaderingen, to-do lijsten en organisatie maakten we het bekend. Op 19 en 20 juli houden we vakantiebijbeldagen voor alle kinderen vanaf 4 jaar, met als thema 'verloren en gevonden'. Veel vrijwilligers en zo'n 190 kinderen gaven zich op, geweldig natuurlijk.

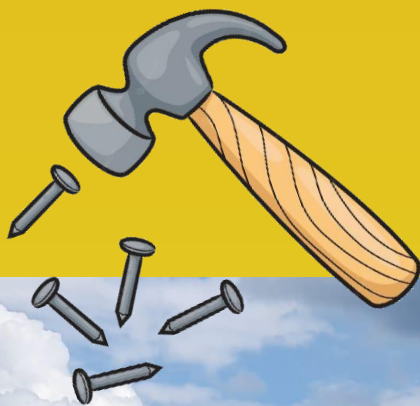
En toen was het dan zover, we keken er allemaal naar uit. De eerste dag behandelden we de gelijkenis van het verloren schaap en de gelijkenis van de verloren penning. We openden de dag met gebed, het lezen van het Bijbelgedeelte en we zongen met elkaar. Daarna vertelden Arinda van de Werken en Thea van Klinken de kinderen over de gelijkenissen. In aansluiting op de vertelling maakten de kinderen mooie tekeningen op een tasje, die ze uiteraard mochten houden. Ook deden we leuke spellen met elkaar. Het was een prachtig gezicht zoveel kinderen die zo goed hun best deden. Ze bleven niet allemaal even droog, maar... het zonnetje scheen gelukkig. Tussendoor namen we pauzes en dronken en aten we gezellig wat met elkaar. Om 16.30 uur sloot Nico van Aken de dag met de kinderen af met gebed en een gezang.

Om 18:00 uur startte het avondprogramma voor de jeugd. André van Klinken opende met gebed, las het Bijbelgedeelte over de verloren zoon en we zongen een psalm. Nadat we wat gegeten hadden, stonden we met een spreker stil bij het onderwerp 'staan in deze wereld'. Daarna startte de zeskamp en werd er vooral veel plezier beleefd op de grote sjoelbaan en de stormbaan. Er waren nog maar een aantal mensen droog aan het einde van de avond. En toen zat de eerste dag er alweer op.

De volgende dag behandelden we de gelijkenis van de verloren zoon met de kinderen. We openden de dag weer met gebed, het lezen van het Bijbelgedeelte en zingen met elkaar. Daarna vertelden Jannie Verhoeven en Rianne van de Werken de kinderen over de gelijkenis. De

kleine kinderen maakten een knutselwerkje hierover en de grotere kinderen deden een Bijbelse quiz. Na een ijsje vertrokken we allemaal naar het weiland tegenover het dorps huis. Hier lagen heel veel pallets, karton en textiel voor ze klaar om hutten te bouwen. En wat gingen ze enthousiast aan de slag! Prachtige hutten werden er gemaakt. Aan het einde van de middag mochten ze in hun hut een frietje en snack eten. Daarna heeft onze dominee met ons geëindigd met gebed en het zingen van een psalm.

We zijn dankbaar dat we zulke mooie dagen mochten hebben met elkaar. Dat alles goed en in harmonie is verlopen en ook dat we zoveel hulp kregen. We hopen en bidden dat de dagen tot zegen mogen zijn.

VAKANTIEBIJBELDAGEN

VAKANTIEBIJBELDAGEN

Vleesbezorging in Nederhemert.

Al ruim een jaar bezorgen wij, Sander & Lydia den Hartog, met plezier iedere donderdagavond het vlees bij de mensen aan de deur.

Dit is ontstaan nadat wij de vraag kregen of we aan bezorging deden, nadat de slager op ons dorp gestopt was.

Daar hebben wij over nagedacht en besloten het op touw te zetten. We hebben een huis-aan-huis-folder bezorgd met de nodige

informatie voor het aanmelden in de (gesloten)groepsapp en de eerste acties. De aanmeldingen stroomden al snel binnen.

Iedere week op dinsdag/woensdag zet Sander de nieuwe weekaanbiedingen met de bijhorende extra scherpe maandacties op de app.

In het begin was het best spannend of het op deze manier een succes zou zijn.... Maar we hadden eigenlijk niets te verliezen dus we gingen het gewoon proberen! En een succes is het zeker geworden. Nog steeds zijn er iedere maand weer nieuwe mensen die zich aanmelden voor de app. Erg leuk!

Iedereen die iets wil bestellen, stuurt een persoonlijke app naar het bezorgnummer en iedere donderdag wordt de bestelling met liefde en aandacht klaar gemaakt. Rond 16.00 uur vertrekt Sander met de bus met koeling richting Nederhemert. We bezorgen dus zo tussen 17.00 en 20:30 uur. Inmiddels hebben we ons vaste rondje, we hebben er handigheid in gekregen;)

Eén van ons rijdt en zet de bestellingen klaar en de ander gaat langs de deur om de bestelling af te geven. Betalingen kunnen contant of via pin.

Mocht Sander het te druk hebben om te bezorgen staat er altijd familie klaar om een rondje mee te gaan. Joanne is ondertussen

vaste kracht als invaller en (schoon)vader Hans springt ook bij als het nodig is. Het is erg leuk om dit zo te mogen doen! En gezellig ook, want het is vaak een praatje aan de deur. En als onze kinderen mee gaan, worden ze overladen met snoep! Die vinden het dus ook een feestje om mee te rijden.

We zijn blij dat het zo'n succes is geworden en dat we de koelkasten van Hèmert mogen vullen met verse en (h)eerlijke producten!

Wilt u het ook eens proberen? Stuur dan een appje naar 0346 213070 dan voegen we u toe aan de app en wie weet tot ziens!

Sander en Lydia Den Hartog

MEESTERS, JUFFEN EN MEDEWERKERS OP DE WEGWIJZER

Naam: Hans Blom

Leeftijd: 22

Gezinssituatie: Ik woon nog thuis met mijn ouders, twee broers en een zusje.

Woonplaats: Waardenburg

Opgegroeid in: Waardenburg

Anderen omschrijven mij vaak als: Ik hoor meestal dingen als: rustig, sociaal en gezellig.

In de vrije tijd doe ik graag: Omgaan met vrienden, mijn vriendin aandacht geven en een lekkere wandeling op zijn tijd.

Opleiding/loopbaan: Ik ben bezig met de afronding van mijn opleiding voor leerkracht basisonderwijs in Gouda, maar ik ben al wel begonnen met werken op De Wegwijzer.

Het mooiste aan mijn beroep is: Het omgaan met kinderen en deel uitmaken van hun vorming.

Mijn lievelingsvak is: Ik ben zeker voor zaakvakken te porren, dus daartussen kiezen is lastig. Mijn favoriet is dan toch een leuk geschiedenisonderwerp.

Nederhemert heb ik leren kennen als: Een gezellig en betrokken dorp met aardige mensen. Ik wist niet dat ze die aan jullie kant van de Waal ook hadden. 😊

Naam: Jacob Bouman

Leeftijd: 29

Gezinssituatie: Getrouwd en vader van 2 kinderen (Ethan 2 jaar en Ezra 1 maand).

Woonplaats: Wijk en Aalburg

Opgegroeid in: Wijk en Aalburg

Anderen omschrijven mij vaak als: Optimistisch, vrolijk, sociaal en een denker.

In de vrije tijd doe ik graag: Een mooi stuk vlees op de barbecue klaarmaken, een boek lezen of Duplo bouwen met mijn zoon. Sinds kort probeer ik ook mijn eigen speciaal bier te brouwen.

Opleiding/loopbaan: Ik ben 10 jaar geleden gestopt met de Pabo, maar ga dit per september dit jaar weer oppakken. Daartussen heb ik een commerciële opleiding gevolgd en ben ik ruim 7,5 jaar bij Intro Personeel in dienst geweest. Hierin hielp ik mensen richting een vaste baan in de techniek en productie. Sinds een jaar is het onderwijs toch weer gaan kriebelen en zodoende ben ik in juni in Nederhemert terecht gekomen.

Het mooiste aan mijn beroep is: Je trekt ruim een jaar lang met kinderen op en onderweg mag je ze enorm veel leren. Denk bijvoorbeeld aan moeilijke rekensommen, spelling en zaakvakken, maar daarnaast mag ook iedere dag de Bijbel opengaan. Hoe mooi is dat!

Mijn lievelingsvak is: Oef, lastige keus. Ik denk dat ik dan kies voor geschiedenis.

Nederhemert heb ik leren kennen als: een warm dorp waarin de mensen naar elkaar omzien, er is betrokkenheid op elkaar. Deze dorpskrant is daar een heel mooi voorbeeld van. Ook is het mooi om te zien hoe iedereen betrokken is op de school. Ik denk dan even aan de schoonmaakavond aan het einde van het schooljaar. Hou dat (en elkaar) vast!

MEESTERS, JUFFEN EN MEDEWERKERS OP DE WEGWIJZER

Naam: Ineke Schouten-Heldoorn
Leeftijd: 45 jaar
Gezinssituatie: Getrouwd met Onno Schouten
Woonplaats: Nieuwendijk
Opgegroeid in: Grafhorst (Overijssel)

Anderen omschrijven mij vaak als: Sociaal, flexibel en vriendelijk
In de vrije tijd doe ik graag: Fietsen, zingen, handwerken en bakken.

Opleiding/loopbaan: MAVO, KMBO (administratief) daarna ben ik als administratief medewerkster actief geweest in het voortgezet onderwijs en nu in het basisonderwijs.
Het mooiste aan mijn beroep is: Bij de administratie op een school heb je contact met de hele breedte van de school, allerlei mensen en vragen, heerlijk afwisselend.
Mijn lievelingsvak is: Administratie

Nederhemert heb ik leren kennen als: Een dorp in een prachtige omgeving. Vroeger ben ik er eens op vakantie geweest, dat was vlakbij de molen, ergens onderaan de dijk. We gingen dan fietsen en varen, dat varen kon zo aan de andere kant van de dijk, heerlijk! De mensen en het dorp hoop ik de komende tijd beter te leren kennen.

B.S. De Wegwijzer Nederhemert 2023-2024

DIT ZIJN ZE (BIJNA) ALLEMAAL.

Een gebouw bij de kerk?... een dependance!

Op vrijdag 1 september werd er op het grasveld aan het Kerkplein gegraven door een kraan. Er werden vrachtwagens vol zwarte grond afgevoerd en later op dag kwamen er vrachtwagens met zand voor terug. Wat is er aan de hand?

Al langere tijd liep de kerkvoogdij van de Hersteld Hervormde Gemeente van Nederhemert met de gedachte dat uitbreiding met enkele ruimtes nodig zou zijn om de jeugd blijvend een plek te kunnen geven met het verenigingsleven.

De vraag die daarbij steeds omhoogkwam was: wanneer en waar ga je zoets neerzetten en hoe. En: kunnen we dit financieel opbrengen?

Daarnaast werd er binnen school al een paar maanden onderhandeld met een paar unitbouwers. Waar kunnen units staan en wat gaat dat kosten?

De Gemeente Zaltbommel heeft nl. in mei toegezegd dat zij de huur voor units gaan betalen zolang dat voor school nodig is.

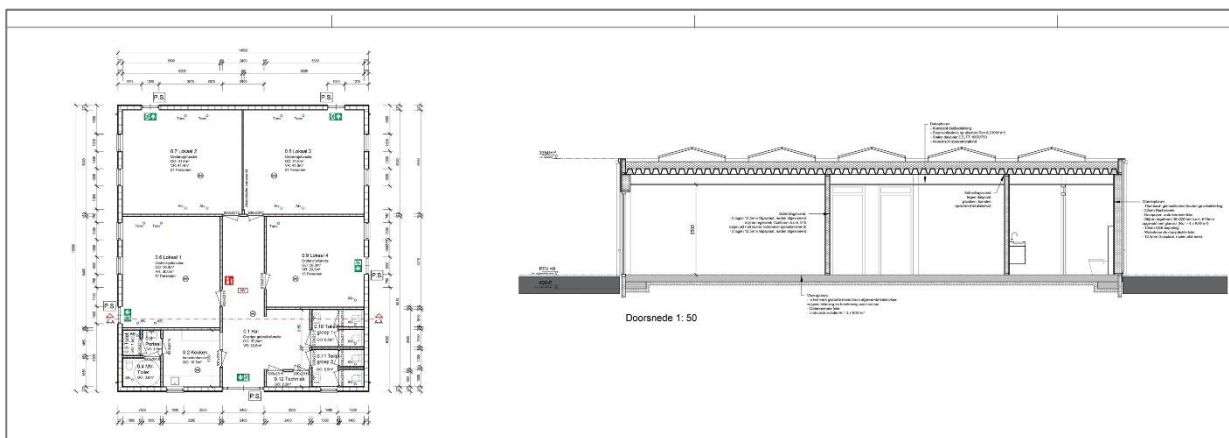
De kerkvoogdij hoorde van de zoektocht voor het plaatsen van units bij de school. Toen kwamen zij op het idee om eens met de school te gaan praten. Misschien kunnen we samen iets doen en iets voor elkaar betekenen?

En zo zaten op een vrijdagavond 3 heren van de kerkvoogdij met een bak zwarte koffie samen met de secretaris van het schoolbestuur en de directeur aan de tafel. Het overleg duurde niet zo lang. De kerkvoogdij had zich goed voorbereid en de school wist ook wat ze nodig had voor hun units. Beide partijen hadden los van elkaar hun voorwerk al gedaan. Samen kwamen we tot de conclusie dat we zo snel mogelijk naar de Gemeente Zaltbommel zouden moeten gaan voor een overleg. Met als voorstel dat de kerk een tijdelijk gebouw gaat neerzetten voor de verenigingen en dat de school daar 3 lokalen gaat huren voor minimaal 2,5 jaar en daarna zo lang als nodig is.

De neuzen bij de beide partijen moesten natuurlijk nog wel allemaal dezelfde kant op, dus intern vonden er nog een aantal overleggen plaats.

Wat ontzettend fijn dat ook de Gemeente Zaltbommel alle medewerking verleende en heel goed meedacht met onze plannen. We kwamen er op uit dat het huren van 3 lokalen van de kerk door de school financieel veel aantrekkelijker is voor de gemeente. En daardoor ook een juiste keuze.

En zo ging het balletje verder rollen. Nico van Aken, Leonard van den Berg, Jaco Stam en Jan Vos zijn de kartrekkers van het geheel. Zij vormen de aannemersgroep voor de tijdelijke huisvesting. Er werd vergaderd en de tekeningen werden verder uitgewerkt en voorbereid.

En toen, wachten op de vergunning, waarvan de afgifte door het zomerreces even op zich liet wachten. Maar op 21 augustus kwam het bericht dat alle seinen op groen stonden en dat er gestart kon worden.

En dat gebeurde dus vrij snel op 1 september.

1 september: uitgraven

Geweldig dat bij de realisatie van het gebouw zoveel mensen betrokken zijn. Denk aan diverse bedrijven, zzp'ers en vrijwilligers. Ieder met zijn eigen taak. Het uitgraven van de grond en aanbrengen van zand, het zandbed vlak maken en afreien, de afvoeren richting riolering in orde maken, isolatie aanbrengen, vloerverwarming plaatsen, beton storten, skeletbouw plaatsen enz.

En ook ontzettend fijn dat de school mede inbreng mag hebben in de indeling en afwerking van het gebouw. Hierdoor is voor de leerkrachten die daar komen te zitten een goed onderkomen voor de komende jaren.

6 september: slangen vloerverwarming plaatsen

7 september: beton storten en vlinderen

De realisatie van het gebouw vordert snel. En zonder tegenslagen zal met een aantal weken het gebouw in gebruik genomen kunnen worden. De eerste periode door de school en langzamerhand steeds meer door verenigingen en zondagsschool.

Alle partijen zijn blij en verheugd dat alles zo goed verloopt en dat dit op deze manier tot stand komt. Voor de school is het heel fijn dat het op deze manier kan. Units hadden anders op het schoolplein geplaatst moeten worden. Dat zou betekenen dat er een deel van het schoolplein voor ingeleverd had moeten worden. En dat is met een groeiend aantal leerlingen niet handig.

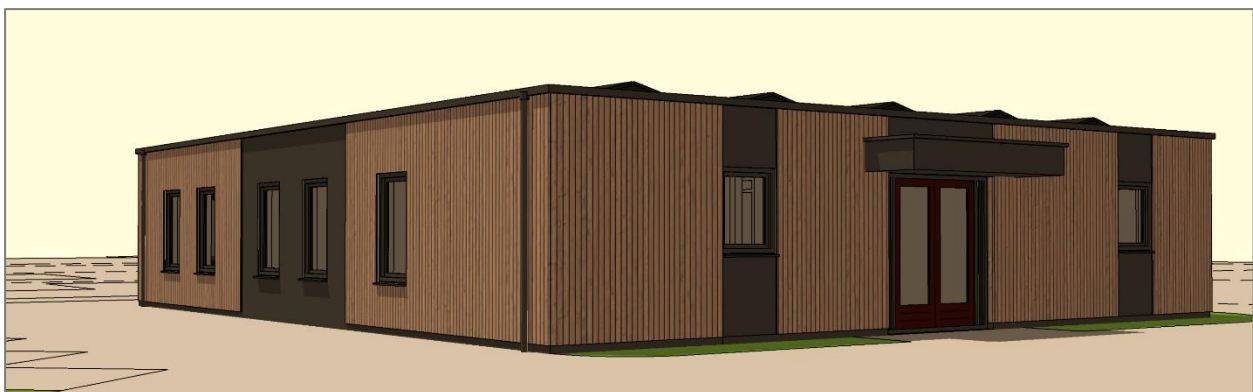
Met de locatie van het gebouw is de school ook in haar sas. De groepen die daar komen te zitten gaan in de pauze gewoon op het schoolplein spelen en de leerkrachten kunnen op school pauze houden.

We zijn dankbaar voor de grote bereidwilligheid van de wethouders en de medewerking van de ambtenaren.

We hopen als school en kerk de komende jaren op een goede en fijne wijze gebruik te kunnen maken van deze huisvesting.

Namens kerk en school,

Wim van der Toorn

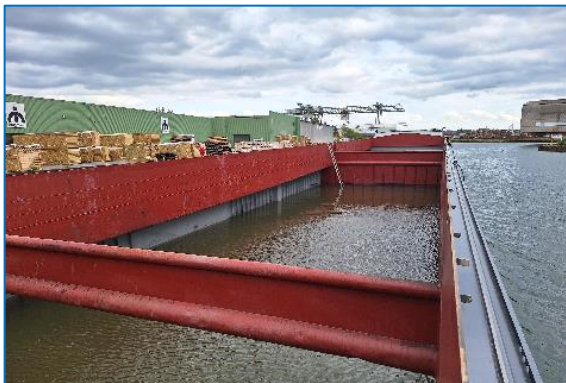

van een schippersvrouw

'Ze willen morgen al beginnen met laden, er is al genoeg RVS-schroot aangereden,' zegt Albert terwijl hij even de stuurhut binnenkomt voor de koffie. 'Anderhalve dag laden, dus dan zijn we woensdag met de middag vol,' reageer ik. 'Dan hebben we ruim de tijd om in Gent te komen.' We zijn net leeg van de kolen en Albert is bezig om het ruim vol te pompen met buitenboordwater. Dit is noodzakelijk, omdat het schip leeg te hoog is om onder de doorvaarthoogte van de bruggen door te kunnen. Na 45 minuten pompen ligt het schip diep genoeg om te kunnen vertrekken. De stuurhut gaat naar beneden en de eerste brug is gepasseerd... Op naar Dortmund. 'Ik ga er morgenochtend vroeg uit, want dan kan ik nog even verven voordat ze beginnen met laden om tien uur,' zegt Albert. 'Wij gaan er ook vroeg uit hè Arieke?' 'Ja, want we gaan shoppen!' klinkt het vol enthousiasme. Terwijl we ons die volgende ochtend klaar aan het maken zijn, gaat de deurbel. Luid begint Pip te blaffen en Eefke, met enkel een pamber aan, staat ernaast evenveel kabaal te maken. 'Guten Morgen,' klinkt het. Ik moet even slikken, want zo goed is mijn Duits ook niet. Na mijn goedmorgen-groet begint hij zijn verhaal.

Ik hoor woorden over het laden en ijken, maar verder kom ik er niet uit. 'Ich rufe der Kapitän an,' zeg ik met mijn liefste glimlach en neem mijn telefoon om Albert te bellen. De telefoon gaat over en over maar er neemt niemand op. Ik bel nog een keer. Na vier pogingen en een ongeduldige man tegenover mij, krijg ik het toch aardig op mijn zenuwen.

'Tja, waar zal die zijn,' bedenk ik me. Vlug vraag ik aan Arieke of ze even op Eefke wil passen en loop naar voren toe. Halverwege hoor ik het geluid van een openslaande deur. Een zucht van opluchting gaat door me heen. 'Ik probeer je allemaal te bellen,' zeg ik enigszins geïrriteerd. 'Hij stond op stil,' zegt Albert al lachend. Vlug loop ik naar binnen. Arieke zit samen met Eefke een boekje te lezen. Ik doe mijn beklag bij Arieke, maar die kan er alleen

maar om lachen. 'Ze willen nu al beginnen,' zegt Albert later als hij binnenkomt. Terwijl hij het schip naar de laadplaats vaart, dek ik de ontbijt tafel. Met een hoop kabaal gaat de eerste knijper met RVS-schroot erin. Ter bescherming heeft de laadplaats een ijzeren plaat op de rand van het ruim over het gangboord gelegd. Met de knijper gaat de kraanmeester precies over de plaat heen, zodat, wanneer er iets uit de knijper zal vallen, dit niet op ons schip valt met alle gevolgen van dien. Wanneer we rond de lunch terugkomen vanuit de stad, is het ruim al aardig gevuld. Om drie uur stoppen ze al met laden. Albert spuit het schip af en wij maken ons klaar

om naar een dierenwinkel met een klein dierentuintje te gaan.

De volgende dag zijn we rond half twaalf helemaal beladen en klaar om te vertrekken. 'Vlug naar sluis Datteln, daar is alleen de kleine sluis in bedrijf,' zegt Albert zodra we het Dortmund – Eemskanaal uit zijn. Sluis Datteln heeft twee sluisen; een grote sluis van 220 meter en een kleine sluis van 112 meter. De grote sluis is in onderhoud waardoor deze gestremd is. 'Sluise Datteln,' zegt Albert in de marifoon. De sluismeester reageert en meldt ons dat we de derde schutting hebben. 'Vlug ernaartoe, dan kan ik gaan boenen,' reageert Albert geïrriteerd. Ik begrijp zijn irritatie; dit geeft een oponthoud van ongeveer drie à vier uur. Om half zes zijn we aan de beurt. Vlug zet ik de touwen in de sluis. Wanneer ik terug naar binnen loop, ruik ik een aangebrande lucht. 'Nee, nee, nee,' mompel ik, maar zodra ik de deksel van de pan met aardappelen op til, is het toch waar. De gekookte aardappelen zijn gebakken aardappelen geworden. Boven hoor ik dat Eefke begint te jengelen en trek krijgt. Ik moet iets. Met geen andere denkbare optie, schep ik zo goed als dat het gaat de aardappelen op. Aangebrande restjes blijven achter in de pan. De dagelijkse belevenissen van een gecombineerde baan als huisvrouw en matroos! We hebben het eten bijna op als we bij sluis Ahsen arriveren. Deze sluis verloopt voorspoedig, maar bij de volgende sluis begint het wachten opnieuw. Ook hier is de grote sluis in onderhoud. 'Het is maar goed dat we eerder geladen hebben, want zaterdag hebben we verjaardag hè,' zegt Albert. Maar helaas is dit

niet de laatste sluis waar ons geduld op de proef wordt gesteld; ook in Nederland bij de Volkeraksluis en bij sluis Terneuzen liggen we in totaal acht uur te wachten. Het is inmiddels vrijdagmiddag als we in Gent arriveren. 'Wat een gezeur. Als we niet eerder geladen hadden

dan hadden we niet eens naar de verjaardag gekund,' reageert Albert. Ik kan het enkel beamen, want dan was het zaterdagmiddag geweest voordat we er waren.

Het is de grootste keerzijde van het gehele schippersvak; die onvoorspelbaarheid. Het kan zo frustrerend zijn, omdat het onmogelijk is om een afspraak te maken met vrienden of familie. 'We gaan weer naar huis toe Riekie. Het verjaardagsfeest vieren morgen,' zeg ik als we die middag om vier uur wegrijden richting Nederhemert. Eefke zit naast me naar alle bomen en auto's te wijzen die ze onderweg ziet, terwijl Pietje Puk wordt geluisterd. 'Het zal stil worden volgende week,' zegt Albert. 'Als er geen logés meer mee zijn.' Het zijn vijf fijne weken geweest. Eefke heeft genoten van haar grote, stoere neven en haar drie lieve nichtjes die mee zijn geweest. Anderhalve week later begint onze vakantie, weer oud en vertrouwd in onze geliefde thuishaven Hemèrt!

Jannie Bernouw – van Genderen

Er is lang aan gewerkt, maar het was eindelijk zo ver! Het boek *Berne, de Abdij en het Oude Huis* lag op stapels in de tuin van Gerhard van Keulen. Het was een prachtige middag. Warm, maar onder de schaduw van de oude bomen heerlijk koel. Er waren veel gasten bij elkaar gekomen. Oud-bewoners, die nu de gelegenheid hadden om elkaar te vertellen over hun avonturen met het huis. Een enkeling had Willem en Nettie Witjens zelf nog gekend, anderen hadden er gewoond met Wim Noordhoek of toen Ab Geelhoed de sleutel had. Ze hadden in het achterhuis of juist in het voorhuis gewoond. Jarenlang samen met muizen en ander ongedierte. Daarnaast vrienden en bekenden die dit bijzondere moment mee wilden maken. En natuurlijk de burgemeester van Zaltbommel, die het eerste exemplaar in ontvangst mocht nemen. Hij schreef een mooi voorwoord en de gemeente Zaltbommel heeft een ruimhartige bijdrage geleverd.

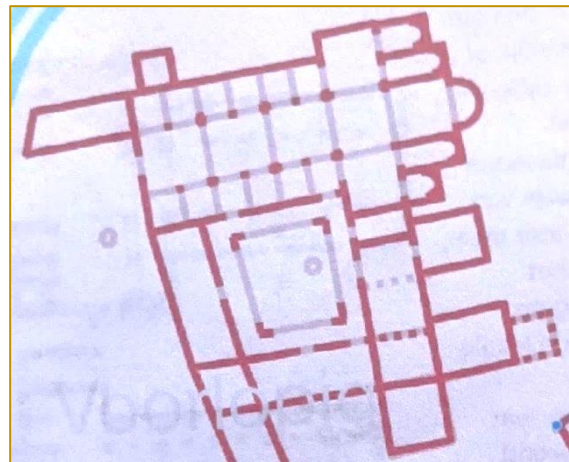
Die paar boerderijen tussen het Wellse strandbad, de Bergsche Maasdijk en de afgedamde Maas vallen niet erg op. Alleen wie dieper graaft ontdekt een lange geschiedenis. De ondertitel van het boek is dan ook: *een nieuwe kijk op Bern*. Allereerst op de abdij die hier in Bern begon in 1134. Ridder Fulco gaf zijn land aan de Norbertijnen. Zij bouwden er een kerk en er woonden een klein aantal monniken, het begon met vijf, maar het waren er nooit meer dan twintig. Op het terrein woonden arbeiders die op de boerderij werkten, bier en brood maakten. De monniken zorgden ook voor de afwatering, er kwamen dijken en

Aanbieding van het eerste exemplaar aan de burgemeester door Trees en Gerhard

afvoeren. Deze dijken zijn er nog steeds en Bern is nu nog de kleinste polder van Nederland.

In de 80-jarige oorlog was er een zo diepe haat tussen de nieuwe godsdienst en het oude katholicisme, dat de 'geuzen' de abt en zijn paters wegjoegen en de kerk in brand staken. De abdijgebouwen bleven nog lang in gebruik als boerenhuizen en stallen, maar van de kerk was al snel niets meer te zien. Alleen de put die net buiten de kerk stond bleef steeds helder water geven. Jan Sanders is de beheerder van het archief van de abdij die nu in Heeswijk staat.

Reconstructie van de omvang van de abdijkerk en gebouw door Ronald Glaudemans

Hij heeft deze geschiedenis mooi beschreven met veel afbeeldingen.

Willem Witjens is een ander belangrijk onderwerp in het boek. Hij werkte twee keer aan het herstel van het Oude Huis, eerst onder de oorlog en na de verwoesting nog eens. Maar hoe zag het Oude Huis er voor de oorlog uit en was het inderdaad een brouwershuis van de abdij, zoals men altijd vertelde?

Ronald Glaudemans werkt in Den Bosch met de vele rijksmonumenten, waarvan de St Jan wel de bekendste is. Hij heeft veel huizen van boven tot onder bekeken met zijn deskundigheid als bouwhistoricus. Hij bekeek de oude foto's en bouwtekeningen van het Oude Huis en kwam

tot opmerkelijke conclusies. Die staan allemaal in het boek, compleet met de afbeeldingen.

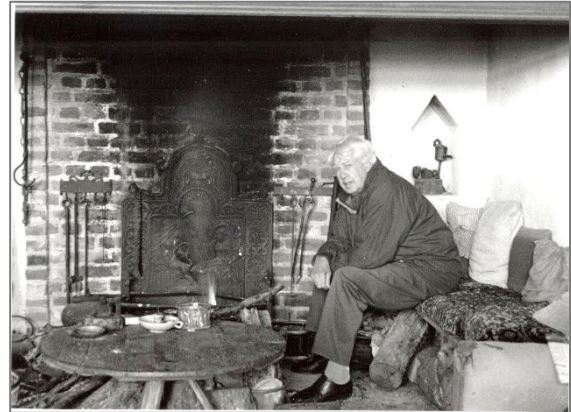
Na het overlijden van Willem Witjens in 1962 kwam Wim Noordhoek wonen in het Oude Huis. Zijn dochter Aafke werd er geboren en zij bleef samen met haar vader nog jaren bij 'tante Nettie', de weduwe van Willem Witjens. Aafke vertelde over haar herinneringen aan het huis en Jan Grijpink maakte in 1971 als fotograaf in opleiding een reportage met Wim, Aafke en Nettie. Het leverde indrukwekkende foto's op.

Wim Noordhoek met Aafke en Nettie Witjens in het Oude Huis

Nadat Wim en Nettie beide dement geworden waren en het huis moesten verlaten, kwam Ab Geelhoed in zicht. Hij had het huis gekocht van Tessa Witjens, de dochter van Willem en Nettie, die hij in Amerika bij toeval had ontmoet. Ab had een grote bewondering voor Willem Witjens en wilde het huis bewaren als een museum. Er waren weekends met vrienden, gezellige etentjes en tussendoor een beetje werken aan het Huis. Ab vierde zijn verjaardag en het ensemble Les Goûts Reünies bracht concerten met 17^e -eeuwse muziek. Ook de familie van Wassenaer verbleef er een week nadat hun huis in 1990 grotendeels was afgebrand. Juist in die tijd woonden ook Kees van Loon en Agnes van Wijk er. Zij vertelden dat het huis zo opleefde als er veel volk rondliep. Maar ondanks al die tijdelijke bewoners was het huis moeilijk te onderhouden. Toen er na het overlijden van Ab Geelhoed weer een nieuwe eigenaar kwam, moest die volop aan de bak om het opnieuw te restaureren. Gerard van Keulen met zijn vrouw Dina, hebben daar veel energie in gestoken en zo kan het dan ook weer een prachtig monument genoemd worden.

Met dit boek over de geschiedenis van de abdij, het Oude Huis en de bewoners van Bern is een monument opgericht voor een kleine

Ab Geelhoed in het Oude Huis

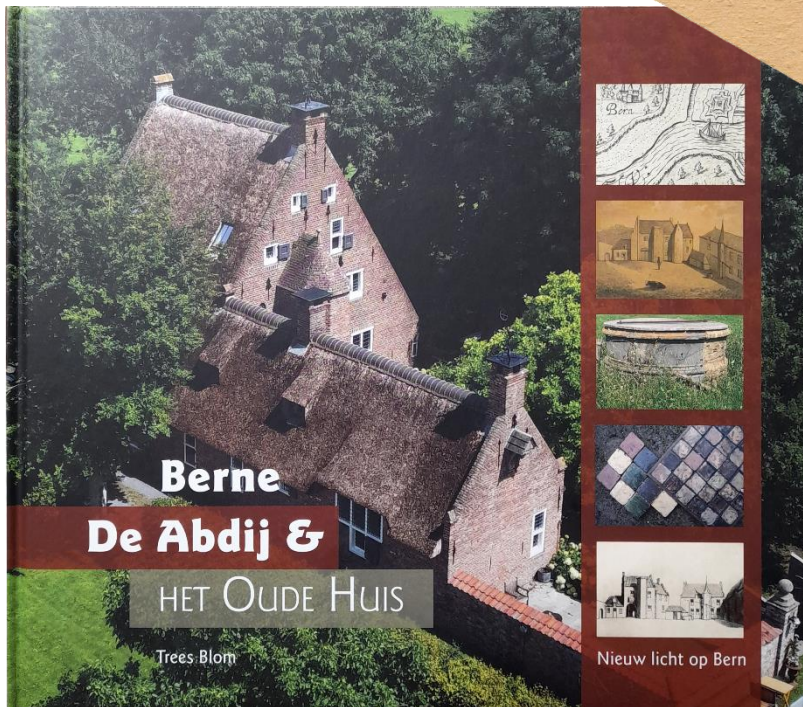
buurtschap. Ze was eeuwenlang onderdeel van Herpt en lag in Brabant, maar sinds het graven van de Bergsche Maas ligt Bern aan de Gelderse kant van de Maas en sinds 1958 maakt ze ook feitelijk deel uit van de gemeente Kerkwijk/Zaltbommel.

Trees Blom augustus 2023

BERN

Het was een zonovergoten zaterdag in juni. Heel Bern was uitgelopen om aanwezig te zijn bij de boekpresentatie over het in de volksmond genoemde Brouwershuis. De bewoners van nu, de familie Van Keulen, hadden de deuren van hun woning uitnodigend opengezet. In de ruime tuin met prachtig uitzicht over de landerijen konden genodigden zich laven aan allerlei lekkers. De middag zou uitgroeien tot een gezellige ontmoeting, een weerzien met oude bekenden. Met een feestelijk kloppend hart togen ook wij huiswaarts, het boek met als titel *Berne De Abdij & het Oude Huis* onder de arm.

Burgemeester

Onze Burgemeester P.C. (Pieter) van Maaren mocht het eerste exemplaar in ontvangst nemen. Citaat: "Mijn complimenten aan de initiatiefnemers Trees Blom en Gerhard van Keulen die zich enorm hebben ingezet om dit boek te realiseren. Bent u net als ik nieuwsgierig naar dit kloostercomplex? Hoe het er eeuwen geleden uitzag? Lees dan dit prachtige boek."

Onderzoek

Deze middag wordt duidelijk waarom het belangrijk is dat er nader onderzoek is gedaan naar de Abdij. In de jaren zestig van de vorige eeuw is er een proefopgraving gedaan maar dat was eerder verkennend dan verhelderend. Met de nieuwste technieken en modernste onderzoeksmethoden zou een duidelijk beeld kunnen ontstaan over de gebouwen behorend tot de Abdij. Dat onderzoek is door uiterst

deskundige mensen verricht en geeft opgeteld nieuw licht op Bern. Wat de uitkomsten zijn, laten we hier even in het midden. Wellicht dat Trees Blom daarop terugkomt.

Willem Witjens

Behalve dat het boek een helder beeld schetst van de contouren van de Abdij, verhaalt het over de bewoners van *het Oude Huis* (zoals eerder gezegd: in de volksmond het

Prachtig doorkijkje

Brouwershuis genoemd). Namen als Maarten van Vlaardingerwoud en Tomas Buijs (beiden 18^e eeuw) komen voorbij. Maar ook jonkheer mr. W.A.C. de Jonge (19^e eeuw) en J. Timmermans uit Waalwijk worden genoemd (20^e eeuw). In het eerste jaar van de Tweede Wereldoorlog koopt Willem Witjens in 1941 het pand dat hij de naam *het Oude Huis* geeft. Witjens woonde eerder met zijn vrouw Nettie Sijthoff op 't Eiland waar het gezin zich in oorlogstijd veilig voelde. Witjens bleek behalve ambachtsman ook kunstenaar. Zijn schilderstukken zijn o.a. te bewonderen in het Gouverneurshuis te Heusden. Als vakman begon hij *het Oude Huis* te verbouwen.

Wim Noordhoek

Begin jaren '80 van de vorige eeuw kocht Ab Geelhoed het pand. Het boek beschrijft zijn levensstijl gelardeerd met prachtige sfeerfoto's. Ab kwam via Tessa Witjens op het pad van *het Oude Huis*. Met huurder Wim Noordhoek kon hij niet overweg. Noordhoek was een begaafd fotograaf, wilde markante mensen voor zijn lens, vond op zijn talloze reizen 'mooie koppen' onder de plattelandsbevolking of zigeunergroepen. Het was de tijd van de zwart-wit fotografie waarbij de fotograaf in zijn donkere kamer het magische van foto's ontwikkelen en afdrukken tot kunst had verheven. Wim maakte dankbaar gebruik van de ruimtes in *het Oude Huis*. Zijn dochter Aafke was deze middag ook aanwezig en ontmoette velen die haar als kind nog gekend hebben.

Gerhard en Dina van Keulen

Gerhard en Dina

Thans wonen Gerhard en Dina van Keulen-van Dalen in het huis. Zij troffen begin deze eeuw een vervallen pand aan dat grondig gerestaureerd moest worden. Eigenhandig en voortvarend gingen zij van start met als resultaat een prachtige en unieke woning in het rivierengebied. Een monument met een rijke historie. De initiatiefnemers van het boek, Gerhard en Trees, wensen alle lezers veel leesplezier. De gasten van deze feestelijke middag rondom de boekpresentatie werden uitgezwaaid door de huidige bewoners.

Vorige maand is er een boek uitgekomen met de geschiedenis van Bern. Bern ligt niet op het Eiland, zoals Bert Jan Kers in het Brabants Dagblad beweerde. Hij dacht dat het Eiland omgeven is door de Afgedamde Maas bij het Wellse Strandbad en de Bergsche Maas. Dat lijkt wel een logische conclusie als je een hedendaagse kaart bekijkt. Maar de inwoners van Nederhemert weten wel beter. De vanouds protestante Hèmersen hebben weinig connecties met het vanouds katholieke Bern. Niet dat er een geloofsoorlog woedt, maar ze komen elkaar niet zo vaak tegen. Dat komt omdat Bern toen de Bergsche Maas nog niet gegraven was, vast lag aan Herpt. Hun families, kerk, school en percelen waren daar. Hemert lag aan de andere kant van de rivier en was verbonden met de Bommelerwaard. Zoals ik een paar jaar geleden bij de beschrijving van de Maas rond Nederhemert heb verteld, is de naam Eiland ontstaan na 1480. De Maas, die voor 1480 om Nederhemert-Zuid naar Heusden liep, werd toen door Hèmert heen gegraven. Zuid was voortaan een echt eiland. Zuid was altijd al buitendijks land, de Bommelerwaardse hoge dijk was daar niet overheen gelegd. Maar sinds Bern bij dezelfde gemeente hoort, begint Bern toch bij het Eiland te horen. De Dorpskrant wordt er bezorgd, we proberen ook nieuwtjes uit te wisselen en elkaar op de hoogte te houden. De zorgen om de Bergsche Maasdijk met het al of niet aanleggen van een fietspad en het al of niet kappen van bomen, brengt ons ook bij elkaar.

In het nieuwe boek gaat het ook over een man, die bij uitstek het Eiland en Bern verbond: Willem Witjens. Vijf jaar geleden schreef ik ook iets over hem, maar nu zijn er toch weer nieuwe details boven water gekomen. Hij was een kunstschilder in Den Haag. Hij schilderde naar de natuur, zoals de Haagse School dat deed. Hij bleef die stijl tot zijn dood trouw, terwijl andere schilders allerlei nieuwe vormen uitprobeerden als kubisme en surrealisme. Willem kwam ook voor de oorlog al in Nederhemert, hij mocht gebruik maken van het huis aan de Kasteellaan, waar eerst de familie van Kooten had gewoond (nu nr.15). Maar op 10 mei 1940, toen de Duitsers ons land binnenvielen was er een vreselijk

bombardement op de Alexanderkazerne in de Waalsdorperweg in Den Haag. Willem woonde daar enkele huizen vandaan. Er zijn geen getuigenissen dat zijn huis verwoest was, maar mogelijk was het toch geraakt. In ieder geval zag hij de ravage met tientallen doden en

De verwoesting van het Oude Huis in het laatste oorlogsjaar

Het Oude Huis 1944 nadat Willem Witjens het voorhuis had geresatureerd

gewonden onder jonge soldaten. Dat was voor hem het sein om definitief naar Nederhemert te verhuizen, ver van het oorlogsgeweld. Hier verkende hij op zijn fiets de omgeving en vond

in Bern het huis van de familie Buijs, een stal die op instorten stond en alleen nog maar gebruikt werd voor voertuigen en veevoer. Maar Willem zag ook de bijzondere voorpui en hoorde het verhaal van het klooster, dat vroeger in Bern stond. Hij kon het huis kopen en met hulp van de Monumentenzorg begon hij het huis bewoonbaar te maken. Hij haalde alle kunstwerken en antiek uit Den Haag naar hier, onwetend dat er in de laatste oorlogsmaanden gevochten zou worden, waarbij alle huizen in nog een 'slag om het rivierengebied' van Bern verwoest werden. De kostbare inboedel van Willem Witjens ging daarbij in vlammen op. Na de bevrijding knapte hij eerst het huis aan de Kasteellaan op, dat net als de andere huizen op het Eiland schade had opgelopen. Daarna begon hij - alweer met hulp van de Monumentenzorg - aan het huis in Bern. Aannemer was Damie van Vianen, nu Bodavi uit Ammerzoden. Maar Willem was weer iedere dag bij de bouw en zocht in Heusden en elders tussen de puinhopen naar bouwelementen die hij kon gebruiken. Hij had daarvoor toestemming van de directeur van Monumentenzorg, die hem in alles behulpzaam was.

Zo kon de familie Witjens in februari 1949 het huis in Bern betrekken. Hun dochter Tessa voelde zich niet thuis in het Oude Huis en volgde de familie Braat naar Amerika. Tessa vond daar haar man Robert Butler, met wie ze twee kinderen kreeg. Robert was professor aan de universiteit van Idaho. Het echtpaar stierf op 8 oktober 2008 in hun woonplaats Pocatello.

Willem Witjens maakte veel reizen in binnen- en buitenland, maar hij schilderde ook veel in zijn omgeving. Van Nederhemert zijn bekend: de kerk, het Rechthuis en het huis van de gebroeders de Bree. Hij schilderde dat onder de oorlog, zodat we nog afbeeldingen hebben van vóór de verwoesting. De schilderijen kwamen bij verschillende families in huis en hebben zo de oorlog overleefd. Ook van Well en Heusden maakte hij schilderijen. Op de tentoonstellingen dit jaar in Zaltbommel en in Heusden waren er verschillende te zien. Als verenigingen of bedrijven een passend cadeau zochten voor een jubilaris, gingen ze soms naar Willem en ze deden nooit tevergeefs een beroep op hem voor een passende ets of aquarel.

De aanbouw met de binnenplaats op de plaats van de vooroorlogse schuur

Willem interesseerde zich ook voor zowel Hemert als Bern. Op een foto uit 1946 staat hij tussen het bestuur van de Oranjevereniging met o.a. de gebroeders van Ommeren, Adriaan van der Kolk, Gijsbert Sleg, Kees van de Werken en Roelof Oomen. Hij volgde met interesse de restauratie van de Eilandse kerk en schreef daarover brieven aan de provinciale monumentencommissie. Zo was hij bezorgd over de grafstenen die na de restauratie in de open lucht kwamen en daar veel te lijden hadden van weer en wind. Hij nam ook contact op met de Norbertijnen in Heeswijk, de opvolgers van de abdij in Berne. Hij was goed bevriend met pater Hub van Bavel o. praem., de archivaris van de abdij, die steeds naar Bern kwam om bij de resten van de abdij naar de geschiedenis te zoeken. Willem Witjens kon helaas niet meer aanwezig zijn bij de proefopgraving eind 1962-63. Hij overleed op 14 februari 1962. Volgens de krant van toen, *De Bommelerwaard*, werd hij door bewoners van Bern een eindweegs uitgeleide gedaan. *'Maar liefst 200 mensen waren naar Bern gekomen om hem de laatste eer te bewijzen, wel kenmerkend voor de maatschappelijke positie die Witjens innam. Zijn heengaan is voor de Bommelerwaard een wezenlijk verlies. Uit Den Haag hierheen gekomen, werden hij en de zijnen bij ons behorend.'*

Trees Blom, augustus 2023

Witjens bij de Oranjevereniging van Nederhemert

In de jaren 1950/1960 is er op het eiland van Nederhemert een voetbalclub geweest. Enkele (oud-)bewoners van het eiland, Jo Brouwers uit Wijk en Aalburg en Dirk van Wassenaer, bewoner van het eiland, willen er wel wat van vertellen.

Op een morgen eind juli ga ik naar het eiland en ga op bezoek bij Dirk van Wassenaer. Zijn vrouw zorgt dat wij een heerlijk bakje koffie krijgen en ik raak met mijn naamgenoot aan de praat. Dirk vertelde mij dat er in de jaren 50/60 wel 100 mensen woonden op het eiland van Nederhemert en nu maar ongeveer 40 mensen. In die jaren was er ook veel jeugd en die speelde veel buiten en dan voornamelijk voetballen op een weiland. Waar de koeien op gelopen hadden en de plakken stront er nog op lagen. Maar daar werd niet naar gekeken. Gewoon voetballen met de laarzen aan. "Doelpalen hadden wij in het begin nog niet, maar met een paar takken of jassen ging het ook prima." Bekende namen van de kern van de voetbalclub toentertijd waren Dirk van Wassenaer, Peter, Willy en Henk van Heemskerk, Jo Brouwers, Henk en André de Waal, Adriaan en Leo van Ooijen en Jantje Duister. Het elftal werd aangevuld met andere jongens, want niet iedereen was er tijdens wedstrijdes.

Er werd gevoetbald met een bal die ze eerst gespaard hadden. Ja, toen was het een andere tijd dan nu. De familie van Wassenaer had toentertijd familie wonen in Helmond en tegen hun neven werd gevoetbald. Eerst op het eiland op een stukje weiland bij de Hoef. Jen van Heemskerk en de Barones van Wassenaer waren de gastvrouwen en verwelkomden de voetballers uit Helmond. Maar toen werden de voetballers van het eiland uitgenodigd om naar Helmond te komen voetballen. Nou daar keken ze wel tegenop want dat was een eind van huis. Naar een grote stad. En die neven dat waren stadse kinderen!

Volgens Dirk van Wassenaer werden er shirtjes geleend en vele jongens hadden ook al voetbalschoenen gekocht want daar was ook voor gespaard.

Staaende v.l.n.r.: Adriaan van Ooijen, Henk de Waal, Henk van Heemskerk, Jo Brouwers, André de Waal. Knielend v.l.n.r.: Jantje Duister, Dirk van Wassenaer, Theo de Fraaije, Willie van Heemskerk, Leo van Ooijen, Peter van Heemskerk

Staande v.l.n.r.: Staande v.l.n.r.: Cor Lanser, Jo Brouwers, Willie van Heemskerk, Dirk van Wassenaer, Henk de Waal, Maurits van Wassenaer, Roel Schneeman.

Daaronder v.l.n.r.: Noortje van Wassenaer, Oppie de Jongh, Leo van Ooijen, Theo de Fraaije, André de Waal, Loek de Fraaije, Jeroen van Wassenaer, Bernadine van Wassenaer

Staande v.l.n.r.: Dirk van Wassenaer, Henk de Waal, Blinksman, Jo Brouwers, ? , Henk van Heemskerk.

Knielend v.l.n.r.: André de Waal, gebroeders De Fraaije, Willie van Heemskerk, ? , Peter van Heemskerk

En toen op weg met de auto's. Verschillende ouders gingen mee met hun kinderen en zorgden voor vervoer. "Wij hebben goed partij gegeven. Wij speelden op een echt voetbalveld en waren met 11 voetballers," vertelde Dirk. "Helaas wel verloren, maar wij gingen met een goed gevoel terug naar het eiland van Nederhemert."

"Ook hebben wij wel eens gevoetbald in Bokhoven," maar meer weet Dirk van Wassenaer er ook niet meer van, het is ook al zo lang geleden.

Maar Jo Brouwers uit Wijk en Aalburg kende ik en ik wist via Dirk van Wassenaer dat hij ooit bij de kern van die voetbalclub zat, want hij woonde toen ook op het eiland.

Op een avond in augustus rij ik naar het Brabantse land, naar Wijk en Aalburg. Ik werd hartelijk ontvangen door de familie Brouwers. Jo had verschillende herinneringen van die tijd van de voetbalclub op papier gezet en dat was fijn. Zo hadden wij al een begin. Jo vertelt over de voetbalhistorie van het eiland (Dailand). "Eind jaren 50 voetbalden wij soms tegen jongens uit Nederhemert-Noord. Natuurlijk kwamen wij uit Dailand altijd spelers te kort, doordat er bij ons minder kinderen woonden dan op Noord. In de jaren 60 voetbalden wij enkele malen tegen een andere groep," vertelt Jo: "Dan voetbalden wij op een zandvlakte. Later werden wij sterker met ons elftal door het meespelen van enkele buitenstaanders uit Ammerzoden, Theo en Loek Fraaie. Dit resulteerde soms in een overwinning. Legendarisch is de overwinning waarbij, volgens een van de spelers, de bal via een bubbeltje in het doel huppelde."

Later, door het uitvliegen van iedereen vanaf het eiland, is er nooit meer met die jongens een wedstrijd gespeeld en het eiland zat weer zonder voetbalclub.

Dirk Brugmans

Getrouwd!

Getrouwd!

Geertje Bruygom
&
Benjamin van der Poel

24 augustus 2023

Willem Bruygom
&
Paulina van der Poel

24 augustus 2023

Getrouwd!

*Korra van Meggelen
&
Jarco Beukers*

31 augustus 2023

*Niels Klop
&
Nellena Domen*

15 september 2023

van een jonge moeder

De school is weer begonnen!

Na zes heerlijke vakantieweken begon eind augustus het schoolleven weer. Tsjja, dat is hier in huis een gevoelig puntje. Zo'n nieuw schooljaar geeft altijd gemengde gevoelens. Want, hoe kan het dat de zomervakantie nu al voorbij is?! Waren dit serieus al zes weken? Maar aan de andere kant... de kinderen kijken er weer naar uit om naar school te gaan (gelukkig!). En ergens verlangt moeder de vrouw ook wel weer een beetje naar een ouderwets poetsochtendje en een kop warme koffie.

Toch heerst er hier in huis een speciale sfeer zo'n laatste dag voor de school weer begint. We blikken terug, wat was het fijn deze zomer. Maar eerlijk is eerlijk, allemaal weer lekker ons eigen 'gedoetje' is ook wel weer fijn. Anderzijds zijn er toch ook wel wat kriebels in de buiken. Want ja, hoe zou je nieuwe juf/meester zijn? Zou het wel net zo fijn worden als vorig schooljaar? En hoe moet dat nou met al die moeilijke dingen in de nieuwe groep? "Dat kan ik toch helemaal niet, mam?" En nee, een heleboel kun je ook nog niet, maar... je hebt een heel jaar om het te leren! En lukt het niet, dan proberen we het gewoon nog een keer. 😊

Nadat alle kriebels een beetje gezakt zijn, moeten we dan toch maar proberen om het hele spul een beetje op tijd op bed te krijgen. Dat is ook altijd een interessante uitdaging. Want zeg nou zelf, hoe heerlijk zijn die lange zomeravonden!

Wie verzint het dan om vroeg naar bed te gaan?! Maar ja, we willen natuurlijk ook wel een goede eerste indruk achterlaten en de eerste ochtend op tijd op school zijn. Dat op tijd op school zijn is over het algemeen een aardige uitdaging met een moeder van team dewekkerisalwelgegaanmaarhetbediszolekker warm. En kinderen van team indeochtendhebikechtgeentijdomaantekleden enteontbijtenwantnuweetiknetzoietsleuksomte spelenenandersbenikhetvanmiddagvergeten

Als de kinderen dan eenmaal in bed liggen, beseft moeder dat het nu echt over is met de vakantie. Want:

- De trommels mogen weer gevuld worden voor de pauze
- De bekers gaan weer vol met drinken
- Het zendingsgeld wordt weer in de tassen gedaan (en ohja, waar hadden we nu ook al weer contanten/collectebriefjes in huis).
- Zitten de gym schoenen van de kleuter weer in de tas?
- De gymkleden van de oudsten nog even controleren.
- Wat briefjes/foto's/vakantieherinneringen. Zit alles in de juiste tas?
- Liggen alle kleden klaar, zodat we morgenochtend niet nog op jacht moeten naar die ene favoriete, bijzonder gewaardeerde rechtersok.
- En oh ja, de jassen. Die hebben al heel wat weken werkeloos aan de kapstok gehangen, maar in de ochtend kan het nog best fris zijn. Toch maar even controleren of de collectie compleet is.

Kortom, die laatste vakantiedag is hier altijd een bijzondere. Maar wat een feest als de kinderen dan opgelucht weer uit school komen. Ze vertellen (de een meer, de ander amper) over hun schooldag. En mama is blij dat we weer een paar uur compleet zijn.

Op naar morgen, dan mogen ze weer 😊

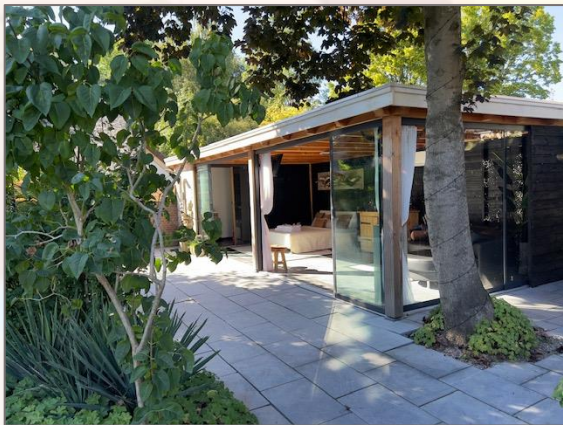
Wie had dat nou kunnen bedenken; een wellnesslocatie in Nederhemert! Eigenlijk was het voor eigenaren Caroline en Henry ook een verrassende invulling van de vele ruimte die hun huis biedt. Het concept is een succes. Klanten rijden gerust twee uur om te genieten in Bed & Wellness 't Boveneind. Tijd om ook een kijkje te nemen.

Wie zijn Henry en Caroline?

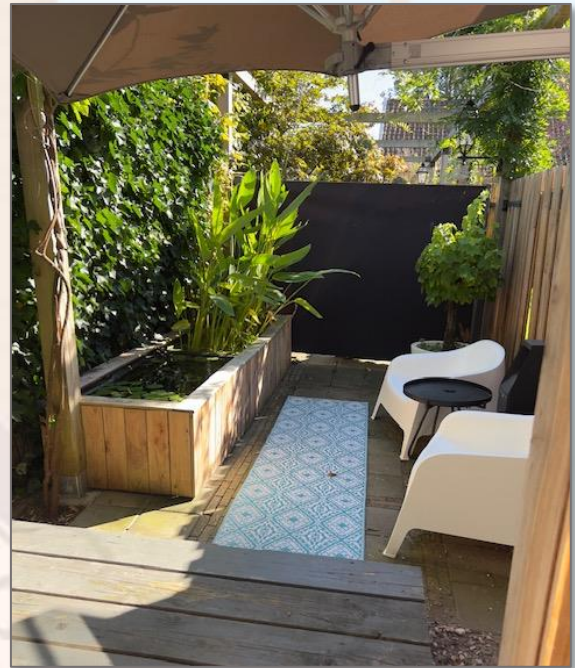
Als je binnenkomt op Kapelstraat 1, valt direct de liefde voor katten en honden op. Caroline: 'Wij wonen inmiddels zo'n 3 jaar op Kapelstraat 1 in Nederhemert. Hiervoor woonden we in Veldhoven. De meeste mensen kennen ons van onze 2 honden en ruim 15 katten. Ik heb al 15 jaar een Maine Coon cattery en mijn katten lopen ondertussen over de hele wereld rond. Henry vult Caroline aan: 'We waren op zoek naar een fijn huis dicht bij mijn werk en voldoende plaats voor de dieren. Het huis aan de Kapelstraat bleef maar voorbij komen in de zoekresultaten en ondanks dat de makelaar ons waarschuwde voor de aandacht die het nodig had, besloten we toch te gaan kijken en het was liefde op het eerste gezicht.'

Hoe is het idee voor een Bed & Wellness ontstaan?

'Omdat Henry zelfstandig ondernemer was, was het altijd lastig om tijd te vinden voor een vakantie. Door middel van een dagje sauna konden we toch heerlijk even ontspannen. En toen kwam corona...,' begint het stel te vertellen. 'Corona zette een streep door de ontspannen momenten in de sauna. De knoop werd doorgemaakt: dan maken we toch een eigen wellness! We kochten een jacuzzi en sauna en realiseerden zo een heerlijke wellness. Het

werd een heerlijke plek in onze prachtige tuin. Een vriendin was ook heel enthousiast en kwam met het idee om dit te verhuren. De zoektocht naar mogelijkheden begon en zie hier het resultaat.'

Aan wie wordt jullie sauna verhuurd?

'We hebben een privé wellness locatie. Dat betekent dat je onze locatie kunt huren, in deze uren is de sauna alleen voor de boeker. Je hebt de ruimte dus helemaal voor jezelf. Onze klanten komen uit heel Nederland en België. Veel uit de Randstad, maar ook bijvoorbeeld uit Drenthe. We ontmoeten stelletjes, vriendengroepen maar ook gezinnen. Het is heel divers! De mensen vinden ons via onze website wellnessboveneind.nl of via privesauna.nl, waar we bij aangesloten zijn.'

Inmiddels is er een outdoor én indoor locatie op 't Boveneind. Hoe is jullie plan zo groot geworden?

'De buitenlocatie was er dus als eerst. De grote schuur die bij ons huis staat, had nog geen concrete invulling en werd al snel gebruikt als opslagplaats voor de hele familie. Dat moest anders. De ruime zolder hebben we helemaal aangepast naar een fantastische wellness

suite. Dit appartement is uitgerust met alle comfort die je maar kunt wensen. Zo is er een fijne jetstream whirlpool, een ruime Finse sauna en een krachtig stoombad. Klanten frissen zich op onder de ruime regendouche en kunnen daarna ontspannen op de luxueuze loungebank onder het genot van een hapje en/of drankje. Kortom, alles is aanwezig voor een onvergetelijke ervaring!

Wat voor werk komt erbij kijken?

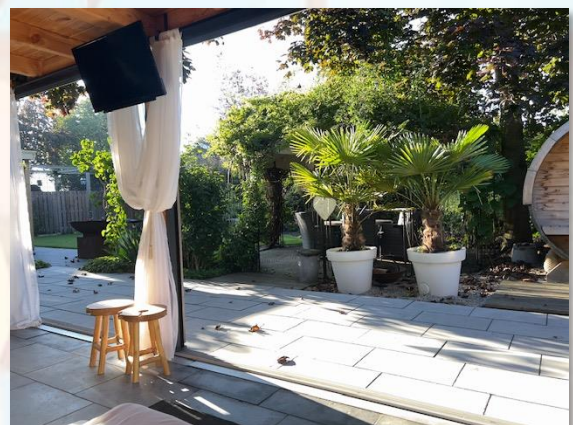
Met name Caroline zorgt voor de dagelijkse werkzaamheden die bij de Bed & Wellness komen kijken. 'Natuurlijk hoort schoonmaken, en wassen, heel veel wassen, hierbij. Zodra een bezoeker uitcheckt, reinigen we de ruimte en leggen we alles weer klaar voor het volgende bezoek! We halen veel inspiratie uit tv-programma's over luxe hotels en B&B's. Bijvoorbeeld de towelart voor het vouwen van handdoeken en badjassen. Zo vouwen we onze handdoeken en badjassen op een speciale manier op, zoals een zwaan of een hart om het extra romantisch te maken. Gasten kunnen ook bepaalde arrangementen erbij boeken, zoals een tapas- of fruitschaal. De eerste keer lag daar gewoon een appel en peer op, maar nu is het echt een plaatje! Ik vind het hartstikke leuk om zo van elk detail een succes te maken. Ik leer er zoveel van.'

Wat zijn de toekomstplannen?

'Met deze twee locaties in en rondom ons huis zijn we meer dan tevreden. We zijn zo trots! We krijgen hele goede reviews van onze bezoekers. Nu nog tijd vinden om er zelf meer gebruik van te maken, haha. Door het grote stroomverbruik is het nog niet mogelijk om beide wellnesslocaties tegelijk te verhuren. Dit duurt nog tot volgend jaar dus dat is een kwestie

van lang wachten. Nu alles gereed is voor onze gasten, start ons volgende project: ons huis verder verduurzamen! Voorlopig zitten wij nog niet stil.'

Carola Kuijntjes – Bouman

Als gevolg van de talloze overstromingen die de Maas en Waal in Noord-Brabant en Gelderland veroorzaakte, besloot men de rivieren te scheiden. Daarvoor startte men in 1888 met het verleggen van de Maasmonding. Voor die verlegging moest de Bergsche Maas worden gegraven, die bij Geertruidenberg via de Amer in het Hollands Diep uitmondt. Om het scheepvaartverkeer met de Waal te behouden werd in de Maas (de huidige Afgedamde Maas), tussen Andel en Poederloijen, een dam met schutsluis aangelegd en het Heusdensch Kanaal verbreed en uitgediept. Als een van de laatste werkzaamheden is de Maas bij Well afgedamd en kon je via de nieuwe Bergsche Maasdijk de dijkkring van de Bommelerwaard bereiken.

Aanleg van de Bergsche Maasdijk

De Bergsche Maasdijk werd in 1888 aangelegd tijdens het graven van het Bergsche Maas gedeelte Well – Heusden. Daarbij is natuurlijk gebruikgemaakt van de bij het graven vrijgekomen gronden. Om de dijk een laan-aanzien te geven werden aan beide zijde in de berm enkele honderden populieren geplant. Als in 1905 de Maas bij Well is afgedamd kan het wegverkeer eindelijk via deze dijk de dijkkring van de Bommelerwaard bereiken of verlaten.

In 1889 is naast de net gereedgekomen Bergsche Maasdijk het stoomgemaal Bern gebouwd. Dit gemaal moest het overtollig water vanuit de door de dijkaanleg ontstane 89 ha grote Bernse polder de Maas (de huidige Afgedamde Maas) in pompen. Na een aanpassing in 1915 kan het echter ook water de

polder in pompen. Het hoofdgebouw van het gemaal bestond uit een linker (machinekamer) en rechter (ketelhuis) gedeelte, die onderling door een overdekte gang verbonden waren. De schoorsteen achter het ketelhuis bereikte een hoogte van 22,9 meter. Op de hiernaast staande foto is links de dubbele dienstwoning van de machinist en stoker te zien, uiterst rechts is nog half de grote steenkolenloods te zien. In de zwarte houten loods op de voorgrond was het magazijn en de smederij ondergebracht. Het gemaal werd tot 1932 door de stoommachine aangedreven, daarna door een de Kromhout dieselmotor en vanaf 1991 werkt de bemaling automatisch en wordt de centrifugaalpomp door een elektromotor aangedreven. Tijdens beschietingen in de laatste maanden van de oorlog zijn de twee dienstwoningen vernield en liep het gemaal flink wat schade op aan het gebouw, pompen en de dieselmotor. Deze schade werd in 1945 door de machinist Karel Bax zelf hersteld, waarvoor hij nog een Koninklijke onderscheiding ontving. Vanwege de grote beschadigingen aan de gevels van het gebouw heeft hij bij de herstelwerkzaamheden de west- en zuidgevel bepleistert waardoor daar de aanwezige stijlenmerken verdwenen. Als je de moeite neemt er even omheen te lopen kun je aan de noord en oostgevel deze fraaie kenmerken nog steeds bewonderen.

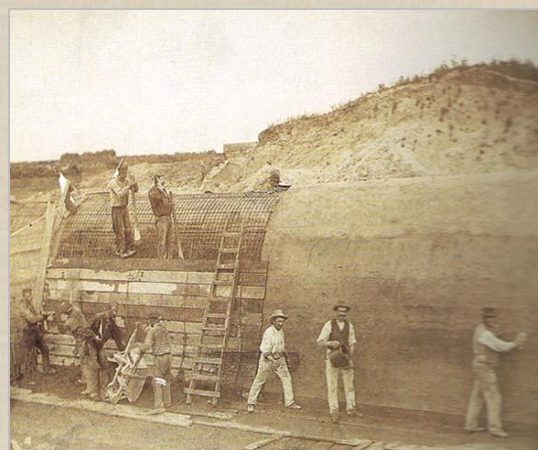

Omdat Bern en Herpt nu door de nieuwe rivier zijn gescheiden wordt er op 23 november 1893 tussen de dorpen een gratis veerdienst in gebruik gesteld. Aanvankelijk gebruikte men eerst een houten halve pont met zeiltuig en roer, die in 1906 werd vervangen door een ijzeren

pont (zie foto). Vanaf de start konden de bewoners uit Bern en Herpt dag en nacht op dit veer een beroep doen om overgevoerd te worden. Vanaf april 1920 komt hieraan een einde en wordt 'een beperkte dienstregeling' ingevoerd (5 tot 22 uur). In 1935 is de pont vervangen door een stoompont. Hoewel er tijdelijk ook een pontwachters woning aan de Bernse zijde is geweest, was er voor de bemanning aan de Herptse kant een dienstwoning op de dijk gebouwd, waar in 1920 een dubbele dienstwoning werd bijgebouwd. Al deze woningen zijn tijdens de oorlog door de terugtrekkende Duitse troepen vernield. In 1948 is er weer een nieuwe dubbele dienstwoning gebouwd, waarvan één woning in 2007 weer is afgebroken. De overgebleven woning wordt nu bewoond door een oud-pontwachter. In 1956 wordt de kabelpont vervangen door een eenvoudig motorpontje met een gering laadvermogen. De grotere kabelpont blijft echter gehandhaafd om hooiwagens over te zetten en zal dan aangedreven worden door het, langs de pont vastgemaakte, kleine motorpontje. In 1975 is het motorpontje vervangen door een pont met een laadvermogen van 13 ton en in 1982 is een nieuwe pont met hydraulische slagbomen en een laadvermogen van 20 ton in gebruik genomen. Het gebruik van het pontveer bij Bern is vanaf het begin voor alle gebruikers gratis geweest. Deze 'eeuwigdurende gratis' overtocht werd zelfs wettelijk vastgelegd in een formeel besluit. Rijkswaterstaat was vanaf 1893 tot het begin 2009 verantwoordelijk voor het beheer van de kabelpont en uitvoering van de dienstregeling. Vanaf 1 februari 2009 is Stichting De Bergsche Maasveren hiervoor verantwoordelijk.

In de Bergse Maasdijk, tussen Bern en Nederhemert-Zuid, werd in 1893 een duikersluis gebouwd om de omgeving van 'Het eiland' van een natuurlijke bevoeiing te kunnen voorzien. Tijdens de bouw van de sluis werd voor het eerst in Nederland bij wijze van experiment het materiaal gewapend beton toegepast. De duiker met doorsnede in de vorm van een halve ellips werd alleen zelf in beton uitgevoerd. De beide uiteinden van de duiker werden afgesloten door een gemetseld front. De eerste steen hiervoor werd door de baronesse Nagel aan de binnenzijde van de dijk gelegd. De beide fronten, aan weerszijde

van de dijk, kregen een stel naar buiten openslaande puntdeuren zodat de sluis naar twee zijden kon keren. De sluis is in de dijk aangebracht om het al eeuwen onbedijkte Nederhemert Zuid, ondanks de net aangelegde Bergsche Maasdijk, van een natuurlijke bevoeiing te kunnen blijven voorzien. De sluis moest 's zomers als keer- en eventueel als ontlasluis dienen en kon 's winters als keer- en eventueel als inlaatsluis worden gebruikt voor de winter bevoeiing, waarvoor de deuren konden worden vastgezet.

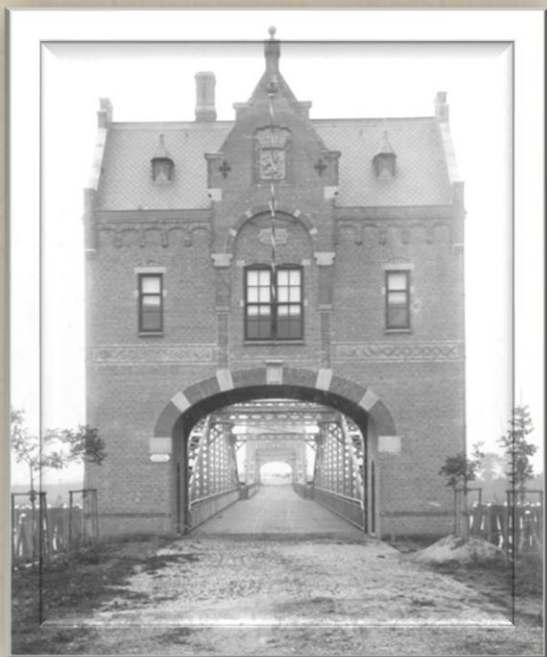

Het bouwen van duikersluis

De huidige duikersluis

Rond de eeuwwisseling is de sluis gerestaureerd. Daarbij is in de duiker een afdichting met een stalen klep geplaatst waardoor de functie van de sluisdeuren verloren is gegaan. En vanaf 6 sept. 2001 is de duikersluis een beschermd Rijksmonument dat je kunt gaan bekijken door even via de trap de dijk af te gaan.

Om wegverkeer over de Bergsche Maasdijk van en naar de Bommelerwaard mogelijk te maken begon men in 1895 met de bouw van een verkeersbrug over het Heusdensch Kanaal. Op 26 juni 1896 werd deze eerste verkeersbrug voor de Bommelerwaard, in de volksmond 'd Aailansebrug genoemd, geopend. Helaas konden daar alleen maar inwoners van Nederhemert -Zuid en Bern gebruik maken. Het wegverkeer van en uit de Bommelerwaard kon dit pas acht jaren later, toen de afsluitdijk door de Maas bij Well gereed was gekomen, die aansluiting gaf op de dijkkring van de Bommelerwaard. De Eilandsebrug, een staaltje van technisch kunnen, was 150,30 meter lang en bestond uit twee 6,50 meter brede en 50 meter lange vaste bruggen met een rijkhoogte van 4,72 meter met daar tussen een 5 meter breed draaigedeelte met gelijke armen. Op de beide brughoofden stonden twee imposante poortgebouwen waarvan de opvallende architectuur voortkwam uit de ligging van de brug. De brug lag aan de zuidgrens van de Nieuwe Hollandse Waterlinie en was daardoor van groot belang voor de Nederlandse defensie. Nederlandse militaire moesten zich namelijk bij een vijandelijke opmars terugtrekken in het westen, achter de barrière van de grote rivieren. De poortgebouwen hadden niet echt een militaire functie ondanks de taps toelopende schietgaten in de muren van

de trappenhuisen. Maar het aan de voorzijde aangebrachte wapen met de Hollandse leeuw bevestigd dat de poorten vooral een representatieve taak hadden, hier betreed je Hollandse bodem. De poorten waren over de weg gebouwd zodat het wegverkeer er onderdoor moest. In elk ervan bevond zich op de begane grond een wachtlokaal waarin je bij een geopende brug verblijven kon. Ook waren daar voor bediening en onderhoud van de draaibrug een machinekamer en magazijn ondergebracht. Op de verdieping waren de woningen gerealiseerd voor de twee brugwachters die de draaibrug moesten bedienen. De hooggelegen woningen bestonden uit een kamer, twee slaapkamers, keuken en een zolder. Vanuit hun woon en wachtruimte hadden de brugwachters een uitstekend zicht op de rivier en de weg. Bij het naderen van een schip kon de brugwachter het draaibare middenstuk, tussen de twee bogen, openen. Hoewel dit handmatig kon gebeuren het elektrisch, wat hypermodern was in die tijd. De stroomvoorziening voor de elektromotor op de draaipijler werd verzorgd door een benzinemotor van 12 PK met gelijkstroomdynamo, opgesteld in het dienstgebouw op het westelijk landhoofd (vanaf 1928 kon dit rechtstreeks van het elektriciteitsnetwerk). De bouwkosten bedroegen 281.147 gulden. Druk wegverkeer kwam er echter niet omdat de brug geen schakel was in een belangrijke verkeersader, wat wel het geval was bij de pas een 40 jaar later gebouwde verkeersbruggen bij Zaltbommel en Hedel. Aan het begin van de Tweede Wereldoorlog werd, om de opmars van de Duitsers te verhinderen, door de terugtrekkende Nederlandse militaire de brug op 11 mei 1940 gedeeltelijk opgeblazen. Na herstelling herhaalde de geschiedenis zich vier jaar later. Toen de geallieerden op 5 december 1944 de Bergse Maas naderden werd de Eilandsebrug door de Duitsers zodanig vernield dat reparatie niet meer mogelijk was. Van de prachtige brug bleef werkelijk niets meer overeind, ook de toegangspoort met brugwachterswoning aan de Aalburgs zijde was daarbij met de grond gelijk gemaakt. De poort en brugresten zijn kort na de oorlog opgeruimd.

Als tweede brug werd in 1947 een in Engeland op de kop getikte brug over het Heusdensch Kanaal gelegd. De historie van deze nieuwe brug was bijzonder;

In 1938 was in Engeland door de firma Callender- Hamilton in Thornton Heath een stalen verkeersbrug gebouwd. Die brug, een vakwerkbrug, was samen te stellen uit onderdelen zoals hoek en UNP-profielen, schets en verbindingsplaten en veel bouten en moeren. Alle onderdelen, ook de bouten en moeren, werden thermisch verzinkt. De brug, bestemd voor Nairobi, wordt vanuit Engeland verscheept via de havenstad Mombasa. Verder dan de kade in Mombasa komen de brugdelen echter niet. Vanwege het uitbreken van de tweede wereldoorlog blijven de brugdelen in Mombasa liggen. En begin 1946 zijn de brugdelen teruggezonden naar Engeland, waarna het Nederlandse Ministerie van Verkeer en Waterstaat de onderdelen voor de brug in Engeland koopt. De brugdelen werden samengesteld tot een vakwerkbrug over het Heusdens Kanaal, die in juni 1947 voor alle verkeer kon worden opengesteld. Deze in de volksmond genoemde 'Baileybrug' beschikte slechts over één smalle (3,05 m) rijbaan. Daarom werd de voorrang via borden geregeld, en moest het verkeer dat de Bommelerwaard verliet voorrang verlenen. Helaas bezat de brug een vrij grote kromming waardoor je niet altijd het verkeer dat de brug aan de andere zijde wilde oprijden kon zien. Vaak kwam die tegenligger pas in beeld als al ruim de brug was opgereden. En dan moest er uitgemaakt gaan worden, wie terug, de brug weer af moest. Wie terug reed kon dan na het passeren opnieuw proberen er overheen te komen. De laatste

jaren was dit probleem gelukkig opgelost door het plaatsen van verkeerslichten.

In 1990 speelde de brug nog een prominente rol in de TV-serie 'De Brug'.

Wegens nalatig snoeionderhoud wordt er in 1994 voor 95 populieren op de Bernsche Maasdijk tussen Well en Bern een kapvergunning aangevraagd. Om het laan- aanzien te behouden zullen er weer nieuwe bomen worden geplant. De populieren worden gekapt en er zijn nieuwe boompjes geplant die echter in 2000 weer zijn verdwenen.

Aan de Bergsche Maasdijk, nabij het gemaal Bern, boorde in 1999 de Ned. Aardolie Mij BV naar gas. Er bleek wel gas aanwezig maar niet van een rendabel winbare hoeveelheid. Daarom werd de boorlocatie eind 2000 weer ontmanteld.

Locatie gasboring in 1998

Boorlocatie in 2000

Aan het eind van de vorige eeuw kon de oude 'Baileybrug' de steeds maar aanzwellende verkeersstroom niet goed meer verwerken. Daarom werd de brug, na 63 jaar trouwe dienst, door de huidige vaste hoge brug vervangen en eind 2001 gesloopt. Als herinnering aan deze 'Baileybrug' is een stukje ervan als monument aan de westkant van de nieuwe brug geplaatst. De bouw van de huidige derde brug werd gecombineerd met de bouw van de ernaast liggende keersluis. De pijlers ervan zijn gebouwd op dezelfde eilanden als de pijlers van de keersluis en de vormgeving van de betonnen brug harmonieert met de strakke vormgegeven keersluis hefluis. De brug is in 2000 in gebruik genomen.

De keersluis de Kromme Nol-kering is in 2001 aangelegd, nadat zich in 1993 en 1995 zeer hoge waterstanden voordeden en bleek dat de dijken langs het Heusdensch Kanaal en de Afgedamde Maas onvoldoende bescherming boden. De kronkelende Maasdijken werden niet verzaaid omdat daarvoor veel woningen moesten verdwijnen, wat gepaard zou gaan met

langdurige onteigeningsprocedures en aantasting van het gebied aan de Maas tussen Well en Poederoijen en aan de andere zijde tussen Wijk en Aalburg en Andel. Bovendien zouden de kosten voor diverse voorzieningen erg oplopen. Vanwege al deze problemen bij een verzwaring koos men voor het aanleggen van een beduidend minder kostende keersluis in het Heusdensch Kanaal. Als nu het water van de Bergsche Maas een waterstand van 3,42 m + NAP bereikt wordt de keersluis gesloten, zodat het water in de Afgedamde Maas niet hoger komt dan 3,50 m + NAP. Schepen kunnen de keersluis dan niet meer passeren. De Bergsche Maasdijk heeft, behalve het gedeelte dat de dijkkring om de Bernse polder verbindt, nooit een waterkerende functie gehad. In 2001, na de aanleg van de Kromme Nol-kering, kreeg de gehele dijk die functie echter wel. Hij moet nu, bij hoog water en neergelaten keersluis, het achterliggende land beschermen tegen een watersnood.

Momenteel is de Bergsche Maasdijk veel in het nieuws, omdat wegens groot onderhoud er voor de veiligheid op de dijk alle honderd vijftigjarige populieren gaan verdwijnen. Maar daar denken de bewoners van Bern en Nederhemert-Zuid anders over. Daarom werd door een bewonerscomité een petitie online gezet met als strekking, de Bergsche Maasdijk moet veiliger worden voor fietsers en de bomen langs de dijk moeten blijven staan.

Arie de koning

Gerrit en Gerrie Doruiter (van Loon).

Familie Doruiter is de voormalige bakkers-familie in Nederhemert, die de winkel hadden op Molenstraat 3 en de bakkerij op nummer 1. In 1981 is de familie geëmigreerd naar Canada. Na diverse verhuizingen zijn ze nu woonachtig in Abbotsford, een plaats 100 km ten oosten van Vancouver in Brits Columbia. Begin juni ben ik bij hen op bezoek geweest en daar heb ik een anekdote gehoord die ik jullie niet wil onthouden.

Gerrie had nl. als taak om de bestellingen van de bakkerij rond te brengen. En tot 1981 hadden zij ook een bakkerij/winkel in Den Bosch. Nu hadden die bestellingen meestal haast en Gerrie had nogal een zware rechtervoet. En zo kon het gebeuren dat op een zeker moment de politie van Den Bosch persoonlijk naar de bakkerij van Gerrit kwam om dit probleem te bespreken.

Want het was inmiddels toch al de 5e keer dat er een snelheidsovertreding begaan was. En op de foto was ook duidelijk een blonde vrouw te zien.

Nu wil het geval dat deze agent Gerrit en Gerrie goed gezind was. En bij het betreden van de winkel had hij opgemerkt dat er een meisje in de winkel hielp die qua uiterlijk toch wel enigszins overeenkwam met Gerrie. Dus stelde de agent aan Gerrit voor: ga met die meid in gesprek, geef haar een goeie fooi en vraag haar of zij niet in 2 of 3 gevallen zich als dader wil opwerpen. Want anders moet ik het rijbewijs van Gerrie innemen en ik weet hoe hard ze dat nodig heeft. Aldus is geschied.

En een (Hèmers) winkelmeisje werd als dader ingevuld voor snelheidsovertredingen die zij nooit begaan had.

Peter Keijnemans

TWINTIG VRAGEN AAN

- 1. Naam:** Peter Keijnemans
- 2. Adres:** Nieuwstraat 22
- 3. Geboorteplaats en datum:**
Nederhemertskade 3, Nederhemert op dinsdag 12 september 1967. Kraamvrouw Lenie van Ernst van Wijk die later een winkeltje had aan de Tuinstraat 15.
- 4. Beroep/opleiding en waarom doe je dit:**
Makelaar (bemiddelaar) in allerlei agrarische producten. Na de MAVO in Aalst de MEAO in Sleeuwijk en daarna NIMAA-B-C in de avonduren. Ik heb plezier in allerlei commerciële activiteiten.
- 5. Relatie:**
Al meer dan 26 jaar getrouwd met Annet Bos, afkomstig uit Lunteren.
- 6. Hobby's;**
Dieren: Pony's, paarden, honden en konijnen. Bestuurslid van o.a. Knagend Vooruit, Shetlandpony fokvereniging "De Bommelerwaard" en fondswerver van de DVB Foundation. (Die ondersteunt het therapeutisch paardrijden voor ruiters met een beperking).
- 7. Liefelingsmuziek:**
(Rustige) instrumentale muziek.
- 8. Favoriete lectuur/boeken/film/serie:**
Lezen doe ik bijna nooit. Vroeger wel de Kameleonserie versleten. Films kijken heb ik geen tijd voor gezien onze grote dierenfarm die we hebben.
- 9. Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan:**
Ook daar ontbreekt mij de tijd voor. Maar als je vakantie als ontspanningsmoment ziet dan ben ik daarin heel actief.
- 10. Liefelingseten:**
Een goed stukje Hollands vlees van een ambachtelijke slager. Of exclusieve kleine gerechtjes in een kwaliteitsrestaurant. Ik heb een hekel aan vegetarisch. Er moet vlees of vis in elke maaltijd zitten.
- 11. Waar ben je trots op in je leven:**
Dat ik de gezondheid en kracht heb gekregen om te bereiken wat ik nu heb.

PETER
KEIJNEMANS

TWINTIG VRAGEN AAN

PETER
KEIJNEMANS

12. Mooiste/leukste vakantieplek:

Dat is toch ons 2^e thuisland Canada. En dan in het bijzonder het zuiden van Ontario. Rust en ruimte met toch de gezelligheid van vrienden.

13. Heb je ergens spijt van:

Dat ik niet in mijn jeugd geëmigreerd ben naar Canada. Dat land had mij nog meer mogelijkheden kunnen bieden.

14. Wie bewonder je het meest en waarom:

Dat zijn toch die politici welke heel nuchter en realistisch in het leven staan en dat op een correcte, rustige en soms humoristische manier kunnen verwoorden.

15. Leukste jeugdherinnering:

Venten met kippenpoten in een kist achter op de fiets. Ik ben mijn klanten van toen nog steeds dankbaar.

16. Wie wil je ooit nog eens ontmoeten:

Donald Trump.

17. Waar voel je je het meest bij betrokken:

De relatie van mens/dier en mens/medemens.

18. Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn:

Woningbouw uit de strooppot halen en voortvarend aanpakken, zodat iedereen die dat wil in ons dorp kan blijven wonen.

19. Wat vind je het leukste aan Nederhemert:

De persoonlijke binding met mede-dorpsgenoten in voor- en tegenspoed. Ik heb weleens gehoord dat vanuit Nederhemert niemand naar de voedselbank gaat. En mede daarom ben ik trots dat we in dit dorp wonen waar mensen elkaar helpen op allerlei terreinen.

Tevens dat we heel veel winkels en andere faciliteiten (o.a. zorgcentrum) in ons eigen dorp hebben.

20. Aan wie moeten wij de volgende keer de 20 vragen stellen:

Huibert Werner.

Het wonen in een dorp of in een stad heeft zo zijn voor- en nadelen. Veel is er al over gezegd en geschreven. Maar nooit gedacht dat eens de vraag in mij zou oprijzen of ik ten tijde van onverwachte, abrupte rouw en verdriet mijn hond liever in een stad of toch in ons dorp zou willen uitlaten.

Het voordeel van je hond uitlaten in het dorp is dat iedereen je kent en toch redelijk op de hoogte is van je welvaren of tegenheden. Bij huwelijk of jubilea, bij geboorte van kinderen of kleinkinderen wordt men spontaan gefeliciteerd. En dat is leuk. Heb je lichamelijk ongemak, ook dan is er medeleven van dorpsgenoten. Soms wordt er dan ook hulp aangeboden.

En een blijk van medeleven, een hart onder de riem gestoken krijgen, kan in sommige gevallen goed doen.

Maar nu is er in mijn persoonlijk leven een zeer diep en aangrijpend, totaal onverwacht verdriet gekomen door het sterven van een geliefde. En dan zit ik, met dierbaren om mij heen, in huis....verslagen. Heel je leven staat op zijn kop en je doet niets...helemaal niets. Mijn gezicht stroomt over van tranen en snot en is rood en bonkt van de pijn. Eten lukt niet, alleen wat "rouwkost" krijg ik naar binnen. Het dagelijkse leven staat opeens stil. De eerste die je weer tot de orde roept om terug te keren naar het dagelijkse leven isde hond. Die moet uitgelaten worden. Huisgenoten, die je altijd moet aansporen om de hond te laten plassen, bieden nu spontaan aan om even naar buiten te gaan. Even een frisse neus halen.

En dan is daar de lastige, of moeilijke, confrontatie met dorpsgenoten. Lastig omdat je eigenlijk iedereen zo veel mogelijk wilt ontlopen. Vragen ontlopen. Goedbedoelde nieuwsgierige vragen. Vragen waar ik geen antwoord op wil of kan geven. Vragen zijn niet nodig.....want antwoorden zijn er niet...

Woorden zijn niet nodig.....want die zijn er niet...

Maar ook voor dorpsgenoten is het soms moeilijk om mij dan te ontmoeten. Ze willen wat zeggen, maar weten niet hoe. Dat is moeilijk. En ik wil geen mensen tegenkomen maar alleen zijn.....alleen met mijn trouwe viervoeter.....even helemaal alleen zijn met m'n verdriet.....gemis.....en tranen....

Huilen is helen.

Kijk, in een grote stad heb je hier geen of minder last van. Dan laat je gewoon je hond uit en niemand die iets aan je vraagt of ziet. Je gaat op in de mensenmassa. Je loopt er neutraal. Ik stel me zo voor dat ik en hond bij een stoplicht staan te wachten. Niemand zegt of vraagt iets. Hooguit een goedendag.

En in deze spagaat kom je dan terecht. Enerzijds het alleen willen lopen. Uitwaaien op de dijk en niemand tegen willen komen. Met als gevolg dat er geen blijk van medeleven is. Bij de vraag, hond uitlaten in stad of dorp als je het moeilijk en zwaar hebt, had ik nooit stil gestaan. Al wandelend door de polder overdacht ik dit. En toch is de conclusiedorp.

Omdat ik het lef kreeg om zelf de regie van een zeer moeilijk gesprek te voeren. Of simpel zei: "Ik wil liever niet praten, maar doorlopen." Dat gaf opluchting, zodat wandelen weer het helend effect heeft van ruimte en orde in het hoofd.

Het warme medeleven met de vraag; kan ik iets voor je doen? Zal in de grote stad sporadisch voorkomen. Er is in de eerste dagen veel "rouwkost" (soep) bij de deur neergezet. Veel....heel veel kaarten met hartelijk woorden erop mochten we ontvangen. Tijdens hond uitlaten zijn er gesprekken geweest waarvan de warmte soms nog voelbaar is. Maar ook een eenvoudige knik van begrip heeft goed gedaan. Langs deze weg wil ik hiervoor mijn hartelijke dank uitspreken. En besluit met de woorden van de Duitse dichter Jean Paul (1763 – 1825): "Dood en geboorte leert men slechts in een dorp kennen, niet in een stad."

De vrouw met de hond

Een onverwachte ontmoeting

Preekstoel in een kerkje in Zimbabwe

In mijn vakantietijd las ik in een zendingskrantje dat ik al jaren in bezit had maar nooit een letter van had gelezen. Nu wel. Toen had ik een onverwachte ontmoeting met een christen uit een ver land. Zijn naam was Petros Mzamo. Ik had er nooit eerder van gehoord, maar wat een eenvoudige en liefdevolle man is dat geweest! Hij vertelt over zijn eigen leven. Ik geef het aan u door. Leest u mee?

Een goede jongen

“Mijn vader was ouderling in de kerk van Ingwenya. In die tijd was zendeling ds. John Tallach daar predikant. Hij was de eerste Schotse zendeling, uitgezonden door de Free Presbyterian Church. Ik heb het evangelie gehoord in het huis van mijn vader, maar aan alle kanten om mij heen was woest, heidens leven. Op de zendingsschool van Ingewenya werd ik onderwezen in de leer van Jezus Christus, maar het had geen uitwerking op mij, het maakte geen indruk. Ik dacht dat mijn leven niet heidens en zondig was, maar dacht dat ik

een goede jongen was. Tot mijn 22^e jaar had ik geen kennis van mijn zonden. Ik wist niet dat mijn hart vol boosheid was. Nog minder wist ik, dat ik een vijand van God was.

Ds. P. Mzamo als jong prediker

Ds. John Tallach, 1890-1955

Zwaar beladen

“Totdat ik het hoorde in een preek. Ds. Tallach preekte over de tekst: *Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust*

geven (Matth. 11:28). Ik kan zeggen, dat God door de Heilige Geest toen mijn hart opende, om mij te doen zien dat mijn hart vol boosheid was en al mijn gedachten tégen God waren. Ik voelde mij plotseling zwaar beladen met zonden, en dat bracht droefheid in mijn hart. Ik voelde dat God vertoornd op mij was vanwege mijn zonden. Er was niets meer in mijn leven waarin ik ook maar enige blijdschap of vrede kon vinden. Ik wist niet wat ik moest doen. Er dat duurde zo voort, vele maanden achtereen. De last werd zeer zwaar op mijn ziel. Ik probeerde te bidden, maar mijn gebed nam de last en de onrust niet weg. Onder dit aanhoudend bidden werden mijn ogen geopend om steeds meer van mijn zonden te zien. Ook gevoelde ik steeds meer, hoe groot mijn schuld was voor het aangezicht van de heilige God.”

Vrede!

“Juist toen ik 23 jaar geworden was schonk God mij door de werking van de Heilige Geest een gezicht op Jezus Christus. Mij werd bekend gemaakt dat alleen die Christus in staat was om mijn zonden en schuld weg te nemen. Ik zou voor Gods heilig aangezicht alleen vrijgesproken kunnen worden door het werk dat door Zijn Zoon gedaan was. Niet door mijn bidden of werken. Toen werd Christus onmisbaar en kostbaar voor mij. Daarop werd mij vrede geschonken, uit vrije genade, alleen om de gerechtigheid van Jezus Christus.”

Het is alles Zijn liefde

“Ik durf niet te zeggen dat mijn hart nu goed is. Ik heb nog steeds een zondig hart en er zijn nog zo vaak gedachten in mij, die tegen God zijn. Maar ik hoop dat Christus een goed werk in mij begonnen is en Hij zal het ook voleindigen. Ik gevoel dikwijls dat Christus mij liefheeft, niet om iets in mijzelf, maar het is alles Zijn liefde, het is alleen uit vrije genade van God. Het is nog steeds een groot wonder voor mij, dat God zo'n arme, ellendige zondaar als ik in mijzelf ben, wil liefhebben. Mijn groot verlangen is, dat ik nu op de rechte wijze Christus mag liefhebben. Hij heeft mij eerst liefgehad en Hij gaf Zichzelf aan het kruishout op Golgotha voor mijn zonden. Ik verlang met Paulus te getuigen: *Doch Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke Gave* (2 Corinthe 9:15).”

Nederland

In 1963 was ds. Mzamo in Nederland. Een Nederlandse predikant vroeg hem: ‘Hebt u veel zegen op uw arbeid in de prediking van Gods Woord in Afrika?’ Zijn antwoord was: ‘O er is weinig vrucht op mijn werk te zien, ik denk dat u hier in Holland uw werk veel beter doet. U bent predikant in een land waar het evangelie al eeuwenlang bekend is, uw werk zal veel gemakkelijker zijn dan mijn prediking in Afrika. Velen van uw volk hebben godvrezende ouders en predikers. Zij hebben het evangelie in huis en kunnen in de Bijbel lezen. Mijn arm volk in Afrika, die kunnen niet lezen, 95 procent komt uit heidense dorpen, de Bijbel kennen ze niet, er zijn geen godvrezende ouders. De kinderen van mijn volk komen nu naar de zendingsschool en naar het ziekenhuis in Mbuma. Mijn arm volk in Afrika heeft veel heidens bijgeloof, zij leven in geestelijke donkerheid en knellende banden van satan. Daarom zal bij uw volk in Nederland wel meer zegen zijn op de prediking van het Woord.’

Ds. Mzamo wachtte aandachtig op het antwoord van zijn Nederlandse collega. Die zei: ‘Hier in Nederland horen veel mensen graag een mooie preek of Schriftverklaring. Maar ze nemen er zelden iets uit mee tot nut van hun ziel. Dus wat is erger? Uw volk in Afrika ligt zonder de kennis van God onder de toorn van God door hun val in Adam. Maar ons volk in Nederland ligt onder een dubbele toorn, want zij moeten Christus verwerpen om verloren te gaan.’ *(Lees dat nog eens. Als we de Bijbel kennen moeten we Christus verwerpen om verloren te gaan!!)*

Ds. Mzamo in 2006

Ds. Mzamo was geschokt om wat hij hoorde. Hij zei: 'Het is een grote zegen om in een land als Holland predikant te zijn, maar u en alle predikanten en al Gods kinderen in dit land moeten veel bidden en smeken om de werking van Gods Geest. Er kan geen berouw zijn in het hart van een zondaar, zonder de werking van de Heilige Geest. O, u moet allen met dubbele krachten bidden om de uitstorting van de Heilige Geest. Niet alleen de predikanten, maar al Gods kinderen in dit land hebben de plicht nu, zonder uitstel, met heilige volharding te bidden om de krachtige werking van Gods Geest voor de predikers en de hoorders!'.

Lezer, als u bidden geleerd hebt, bid om de Heilige Geest! Ik hoop dat u in Nederhemert ook christenen tegenkomt die iets van de Goddelijke liefde mogen uitstralen. Dan zult u net zo'n ontmoeting hebben als ik in vakantietijd met Petros Mzamo!

Ds. Petros Mzamo werd geboren op 1 oktober 1918 in Ingwenya in wat nu Zimbabwe is. Hij was de jongste uit een gezin van acht kinderen. Zijn vader was evangelist. Petros leerde voor onderwijzer en gaf les op scholen in zijn vaderland. In Mbumba volgde hij de opleiding tot predikant en in 1957 werd hij bevestigd en vanaf 1959 tot 2006 was hij predikant in Mbumba. Hij verhuisde toen naar Bulawayo en daar stierf hij op 7 juli 2012 op de leeftijd van ruim 93 jaar. Hij liet een vrouw en zes kinderen na.

Vigilate

(Weest Waakzaam)

In d' oude foliant wordt Hemert reeds beschreven:
Toen Floris, Hollands graaf, met Utrechts bisschop rocht,
Hij op 't Oudheusdens veld diens legers overmocht,
Hen bij ons dorp opnieuw deed sidd'ren, vluchten, beven.

Bij 't lommer aan de Maas reus Floris koelte zocht,
Viel met zijn volk in slaap. Wie zal 't hem ooit vergeven?
Waar hij door Utrechts graaf verrast wordt en moet sneven,
Slaakt daar met honderden de laatste ademtocht!

Dit oud en wreed verhaal wat eenmaal is geschied,
Zo'n duizend jaar geleên op Hemerts grondgebied,
Roept ons nog immer toe: Leert waakzaamheid betrachten.

Wie voorspoed, goed en eer niet als bedreiging ziet,
Bedenkt: wie daar op rust, zijn vijand kansen biedt.
Zo waakt! en wilt 't gevaar meer vrez'n dan verachten.

Quartiers

Quartiers is het pseudoniem van een dichtterlijke dorpsgenoot.

Unne prachtige zomer (vur de goudvissen)

Als ge twee wèke aachter mekoar errug hete doagen het, dan hurde gelijk overal det d'n weruld opwearumt. Mèr daor hek de afgeloope wèke mer verrekke wèinig over geheurd. Ut was nie veul deuze zomer, sommige miense zijn gewoon terug gekomme van vakaansie. Die woaren ut gewoon beu al die règen. Un aander zin det ie blij was meej un privé-zwimbadje in zun veurtent. Snikheet is niks, mèr zoveul watter ok nie. Dun bocht groeide in ieder geval wel lekkur dur.

Zelluf zei ik noar Spanje op vakaansie gewiest, doar waar ut wel wèrrum hur. Soms wellus bijna 40 graaije. Dan doe de ok nie veul zak oe vertelle, un bietje ligge en zwimme. Mer we hadde ut ok slechter kunne treffe meej dè noodweer in sommige laanden. Als ge dan op

unne camping stoat meej oe spullekes oan de verkeerde kaant van ut Gardameer of erregus in Slovenië en dur is zoveul kapot gehageld of weggespuult kunde ok wel jaanke.

Alles en iedereen zit van lievelee wèr in ut ritme (of nie) en is wèr aon de gang. Der gebeurt nog wel wè de kommende tijd. Hoe ziet de Maas-Waalweg der uit straks en ok un neije school komt er en ik las over nog wel un poar dinge. Zo blijft ut altijd wel wè, mer dè is ok ut beste.

Initiatief

Ruim 13 jaar geleden is het initiatief ontstaan om een hospice voor de Bommelerwaard te realiseren. Er is sindsdien door veel enthousiaste mensen erg veel ondernomen en steeds in het vertrouwen dat deze wens ooit gerealiseerd zou worden. Ons dorpsraadslid Willemien Hobo is momenteel het enige bestuurslid en tevens secretaris, die vanaf het begin hierbij betrokken is geweest!

Realisatie

Ruim een jaar geleden was het zo ver, de gemeente Zaltbommel stelde een unieke locatie ter beschikking en de bouwaanvraag kon de deur uit.

Zo'n traject, van idee tot uiteindelijke realisatie, kost veel tijd, aandacht en inventiviteit.

Hoe moet het gebouw er uit gaan zien en aan welke functionaliteiten moet het voldoen?

Hiervoor heeft het bestuur, samen met het ontwerpbureau, diverse hospices bezocht en

groeide een prachtig beeld van hoe het er uit zou moeten zien.

Aan de hand van een onderzoek kwam naar voren dat er minimaal 4 kamers gerealiseerd moesten worden en het gebouw zou mooi in de natuur op moeten gaan.

Van binnen graag wel alle moderne faciliteiten, maar qua inrichting moest het een warm "thuis" worden.

Draagvlak

Hoewel door de jaren heen al veel geld bijeengebracht was, met name dankzij een breed draagvlak onder de inwoners van de Bommelerwaard, was er ook een forse lening nodig om de bouw te kunnen realiseren.

Tijdens de afgelopen zomermarkt was het hospice met een stalletje aanwezig en viel het op hoeveel bewoners goed op de hoogte waren van de vorderingen van het Hospice voor de Bommelerwaard. Zonder de vele gulle en goedbedoelde donaties en giften zou het nooit gelukt zijn!

Vrijwilligers

Om vanaf de oplevering van het gebouw ook gelijk aan de slag te kunnen gaan werden, gelijktijdig met de bouw, coördinatoren aangesteld en vrijwilligers gezocht en ... niet zonder resultaat. Ruim 100 vrijwilligers hebben zich aangemeld en hebben het afgelopen halfjaar diverse trainingen gevolgd, zodat ook zij na de oplevering direct aan de slag zouden kunnen gaan.

Opening

Zaterdag 17 juni was het zo ver en werd het hospice onder schitterende weersomstandigheden door de burgemeester van Zaltbommel, samen met de voorzitter, officieel geopend. De burgemeester hees de (door de gemeente geschonken) vlag van het hospice en alle genodigden werden met prachtige zang welkom geheten, waarna iedereen alles kon bewonderen.

Open Dagen en eerste gasten

In de week na de opening was er "open huis" en kon iedereen, geïnteresseerden, buurtbewoners, vrijwilligers, relaties etc. etc. vrij in- en uitlopen en het werkelijk prachtige

hospice bewonderen. Veel lof was er voor de afwerking, maar ook voor de tuin die er goed verzorgd en kleurrijk bij lag!

Na nog wat kleine afwerkklusjes konden de eerste gasten komen en zijn er nu 3 kamers bezet, wat aangeeft dat het hospice in een behoefte voorziet!

Vragen

Als iemand vragen heeft of meer over het hospice wil weten of overweegt een donatie te doen, dan kan er altijd telefonisch contact worden opgenomen (0651112982) met Walter Esch (bestuurslid/penningmeester).

Uit vervlogen tijden...

Jongelingsvereniging "Daniël" op reis

Allereerst een aanvulling op de foto's van de knapenvereniging. Op sommige foto's staat 'een onbekende jongen'. Jeroen van Wassenaer tipte ons dat dit Henk van Heemskerk (zoon van Tom Poes) van het Eiland was. Hij was blijkbaar uitgenodigd voor de reis door die andere twee Eilanders: Willy van Heemskerk en Henk de Waal.

Van links naar rechts: Diederik van Genderen; Jan van Wijk; Kees Oomen; Jan Bouman; Zittend: Henk Bouman; Dirk Brugmans; Jan Oomen.

Maar nu op naar de belevenissen van de Jongelingsvereniging 'Daniël' op zijn reis naar de fam. ds. Veldjesgraaf in Wouterswoude! De dominee had Nederhemert verruild voor die Friese gemeente. Volgens zijn ervaring was hij door zijn hemelse Zender 'losgescheurd van Nederhemert'.

Ds. en mevr. Veldjesgraaf voor hun pastorie in Wouterswoude

In de zomer van 1967 gingen we als vereniging op stap voor die lange reis.

Jan Oomen (Jan van Jiele) zat aan het stuur van de Volkswagenbus van Leen van Wijk die de bus gratis aan ons ter beschikking stelde. Eerst namen we een kijkje in Giethoorn, waar we hebben gevaren, en ook een potje voetballen en de bal nazwaaiden nadat die in het water van een of ander meer was beland. Daarna reisden we door naar die statige Friese pastorie waar ons een hartelijke ontvangst werd bereid door de pastoriebewoners.

Mevrouw Veldjesgraaf had een heerlijke avondmaaltijd voor ons klaargemaakt. Na het eten wees zij enkelen van ons aan om de vaat te drogen. En haar man mocht alles wegzetten, want 'die wist waar alles moest staan'. Na het eten hebben we gezellig gebuurt met het predikants-echtpaar. Zij stonden erop dat wij plat Hèmers praatten. Kees Oomen Dzn vertelde ook een anekdote over Hannes Mans, de bekende bakker uit Wellseind.

Ergens tijdens ons uitstapje naar Wouterswoude met het busje van Leen van Wijk. Van links naar rechts: Jan Oomen; Kees Oomen; Dirk Brugmans; Diederik van Genderen; Jan van Wijk

Daarna werd het zo zoetjesaan bedtijd. Diederik van Genderen was in een mum van tijd onder zeil, maar de meesten van ons konden voorlopig de slaap niet vatten maar zaten in een kringetje op zolder een sigaret te roken, waarbij een emmer diende als asbak. Mevrouw Veldjesgraaf en haar man hebben toen tegen elkaar gezegd: 'Ze gaan helemaal niet naar bed. Zij vertelde mij dat toen Emmie en ik haar in 1992 bezochten in Veenendaal na het overlijden van haar man. Moet je nagaan wat een indruk wij op haar en haar man hadden gemaakt, toen.

Wouterswoude.
Ds. G. Veldjesgraaf met een kistje aardbeien in de hand uit Nederhemert, gekregen van de JV.

's Morgens vroeg werden we gewekt door gezang van een boer die zijn koeien ging melken. Al met al was het een genoeglijk verblijf bij het domineesechtpaar, dat door ons was verrast met een kistje Hèmmerse errebeje. Want je kon toch niet met lege handen daar aankomen, nietwaar?

Op die volgende dag keerden wij - na een tankstop in Wouterswoude bij een bezinepomp met het merk 'Union' ('ze hebben daar zeker niet anders,' merkte Leen van Wijk op na onze

Dagreis Vlissingen ergens onderweg.
Van links naar rechts: Kees Oomen, Jan van Wijk, Dirk Brugmans, Jan Bouman en staande Diederik van Genderen.

terugkomst) via de Afsluitdijk en Schiphol huiswaarts. Maar dat ging wel via een omweg, want we ontdekten op een gegeven moment dat we na Schiphol op weg waren naar Den Haag! Ach ja, we hadden toen nog geen TomTom. Het werd toch wel een beetje een al te grote omweg via de Hofstad, dus gingen we met behulp van de landkaart gauw van de verkeerde route af. Op onze tocht door het Groene Hart kwamen

we toen in Hazerswoude achter een muziekkorps terecht, dus dat schoot ook niet echt op. Maar tenslotte zijn we toch veilig en wel in Hèmert teruggekeerd. Alleen had onze

Even pauze tijdens een dagje uit naar Vlissingen. Vlnr: Jan Bouman, Jan van Wijk, Jan Oomen, Dirk Brugmans

Volkswagenbus een schram opgelopen bij het indraaien van de inrit naar de pastorie van Wouterswoude. Daar stond namelijk een betonnen paal die voor de bus niet opzij ging. Leen van Wijk was daar niet echt blij mee ...

Dagreis naar Vlissingen staan bij standbeeld Michiel de Ruyter
Van links naar rechts: Diederik van Genderen; Kees Oomen; Jan Oomen; Dirk Brugmans; Jan van Wijk

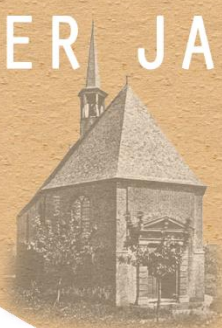
Bij een reis in een ander jaar zijn we naar Zeeland getoerd. We gingen toen o.a. op de foto bij het standbeeld van Michiel de Ruyter te Vlissingen. Toen kwam de bus ook met averij terug bij Leen: er was een stukje van de uitlaat zoekgeraakt. Ja, de Hèmmerse jongelingen waren toch wel een beetje pechvogels met Leen zijn bus.

Deze uitstapjes speelden zich af in 1967 en daarna. Een volgende keer hoop ik het een en ander te schrijven over deze vereniging in vroegere tijden.

Jan van Wijk

Vlnr tijdens een dagje uit naar Vlissingen. Vlnr: Kees Oomen, Jan Oomen, Dirk Brugmans

Zondag (deel 1)

Hier wat belevenissen van wat ik vroeger zondags aanschouwd, gehoord en beleefd heb. Ik ben op 26 oktober 1946 geboren. Op 5 januari 1947 ben ik gedoopt door ds. J. Vermaas. Een week later, op 12 januari 1947, nam hij afscheid van onze gemeente. Nu waren wij als gemeente vacant. Ik denk dat toen niemand heeft kunnen vermoeden dat dit ruim vijftien jaar zou duren. Vanaf die tijd was er bijna iedere zondagmorgen een zogenoemde leesdienst. Er werd afgesproken dat de ene zondagmorgen (ex)schoolhoofd J. van Dulst een preek zou lezen en de andere zondagmorgen ouderling B. van Kooten. Deze ouderling woonde op Nederhemert-Zuid. Toen ik op zo'n morgen als jong kereltje in de kerk zat en het de beurt was van B. van Kooten kon ik niet bevroeden wat er stond te gebeuren...

In die tijd was de consistorie links als men de kerk in liep en rechts stond de klok van Zuid, omdat ze die kerk aan het restaureren waren. De kerkenraad liep dan met de voorganger door het middenpad naar voren. Die zondagmorgen zat de kerkenraad te wachten op de ouderling van Zuid, die een preek zou lezen. Maar hij was en bleef weg. Omdat de dienst op het punt van beginnen stond, rende er een kerkenraadslid naar het schoolhuis op het Kerkplein, met de vraag of Van Dulst kon komen lezen, want de andere ouderling was niet op komen dagen. Wat daar de oorzaak van was wist niemand. Het kon zijn dat de veerboot niet voer of misschien was hij wel ziek. Telefoons waren er in die tijd nauwelijks.

De tijd was aangebroken dat de dienst zou beginnen. Toen de kerkenraad binnen kwam hoorde je het geroezemoes in de kerk aanzwellen, want niemand had het schoolhoofd verwacht. Er waren vervolgens heel wat mensen die opstonden en de kerk verlieten. Andersom is het ook voorgekomen. Dit maakte veel indruk op mij als kind. Ik ben dat nooit vergeten.

Toen ik op de lagere school zat die naast de kerk stond, werd er begonnen met de bouw van een consistorieruimte. Ik ging daar wel eens kijken. Vroeger werden er rond de kerk veel

mensen begraven. Ik denk dat daar ook het woord kerkhof door is ontstaan. Ik ging op een dag weer eens kijken of de bouw vorderde. Er stond een schaftwagen op de bouwplaats. Ik was nieuwsgierig hoe zo'n wagen er binnen uit zag en gluurde naar binnen, maar ik schrok me wezenloos. De bouwvakkers hadden schijnbaar met het graven van de fundering een doodshoofd gevonden en ze hadden die in de wagen op een plank gezet. Voor mij onbegrijpelijk dat die mensen daar met smaak hun brood bij zaten op te eten.

Toen de consistorie klaar was kwam de kerkenraad daar bijeen en kwamen ze vanaf de voorkant de kerk binnen voor de dienst.

Wie er daarvoor consulent was weet ik niet, maar in 1958 werd ds. A. Sjollema in Well bevestigd. Ik weet nog goed dat hij hier consulent was. Op een zondag werd afgekondigd dat de volgende zondag deze dominee in een doopdienst zou voorgaan. Vooraf zou er doopzitting gehouden worden in de voorkamer van de boerderij van ouderling Van Wijk in de Molenstraat. Daar werden de doopouders verwacht met Bijbeltje en Trouwboekje.

Nu waren er in ons dorp twee broers die vrijwel tegelijkertijd vader waren geworden van een kind. De ene broer vroeg aan de andere: "Gaot de gij vanaovond naor de dûpzing?" Ja dat ging hij. "Hier hedde ons trouwboekske ok en zeg mer de wij ok un keind wille laote dûpe." Dus aan het eind van de zitting geeft die ene broer zijn trouwboekje en zegt: "Hier heb ik ook het boekje van mijn broer, want die had vanavond geen tijd om te komen." Die dominee springt bijna uit zijn vel, gooit zijn armen in de lucht en roept: "Gaot het er hier zo naar toe? Dit kan niet. Daar moet ik het na de zitting toch eens even met de ouderling van Wijk over hebben."

Ouderling van Wijk heb ik gekend als een integere en heel rustige liefdevolle man. Als er

een conflict was in de kerkenraad of met een gemeentelid, dan loste hij dat altijd op. En dat kon hij, want hij bezat twee sterke eigenschappen. De ene was zijn onpeilbare naastenliefde en de andere zijn grote nederigheid. Hij hield van wetten en regels, maar legde die nooit aan iemand op. Ik zou hier veel over kunnen schrijven, maar dat past mij niet en hij zou het verschrikkelijk gevonden hebben. Hij achtte een ander uitnemender dan zichzelf, daarom liep hij altijd achteraan. Hij liep ook nooit met de borst vooruit, maar altijd een beetje voorover. Dat sierde hem. Hij heeft ook veel meegemaakt in zijn leven. Samen met zijn vrouw heeft hij al jong een kind af moeten staan aan de dood en zijn oude boerderij aan de vlammen. Wat hij die avond met de consulent besproken heeft weet niemand. Maar ik meen dat beide kinderen in dezelfde doopdienst gedoopt zijn.

Het volgende verhaal hoorde ik van een kerkenraadslid uit Well. Wij vielen toen onder de Hervormde classis Bommel. Specifiek de ring Bommel. Ds. A. Sjollema had er een gewoonte van gemaakt om, als er weer vergadering was, met zijn Mobiletje via Kerkwijk over de Brakelsesteeg naar zijn collega in Gameren te rijden en zo samen ieder op z'n brommertje naar Zaltbommel te tuffen. Ds. Sjollema reed door Gameren en zag de deur van de kerk open staan. Hij dacht: ik stop even, dan kan ik zien hoe die kerk er van binnen uit ziet. Er waren twee vrouwen bezig met een schoonmaakbeurt. Hij maakte een praatje met ze en tenslotte zei hij: "Jullie dominee heeft een beroep aangenomen naar elders, dus nu komen er weer dominees van allerlei pluimage uit de ring. "Jao", zegt de ene, "dè is nog nie zo erg, es dieje Wellse mer nie komt want dè is zunne wèerdeloze." Hij wist niet hoe hij snel genoeg de kerk uit moest komen, zodat zij niet konden zien dat hij in lachen uitbarstte. Toen deze dominee deze

gebeurtenis tijdens de kerkenraadsvergadering vertelde, deed hij dat zo komisch dat al de broeders in Well dubbel lagen van het lachen.

Meestal ging ik alleen 's morgens naar de kerk, want 's middags kwamen er dikwijls dominees uit deze ring preken. Als ik 's morgens niet was geweest dan ging ik 's middags ook naar zo'n dominee luisteren. Plaats was er dan meestal genoeg, want bij sommige dominees zaten er maar enkele kerkgangers.

Voor de Tweede Wereldoorlog stonden hier predikanten waar sommige hoorders het met hun preken niet eens waren. Zij vonden dat zij stenen voor brood kregen. Daarom gingen die mensen niet meer naar de kerk en bleven thuis om preken te lezen van predikanten waar zij wel achter konden staan. Zij worden tot vandaag nog "thuislezers" genoemd. Zij lazen veel preken van leraars die allang overleden waren. Zij werden oudvaders genoemd, of ook wel oude schrijvers.

Er waren in ons land wel meer plaatsen waar dit voor kwam. Daar waren ook wel thuislezers. Maar sommige staken de koppen bij elkaar en vonden het beter om gezamenlijk een preek te lezen in een achterhuis van een boerderij of in een schuur. Hier ontstonden de schuurkerken. Er waren ook mensen die thuis niet lazen, maar vele kilometers door weer en wind liepen om een predikant te beluisteren waar zij het wel met eens waren.

Wat is alles snel veranderd, want nu springt men in de auto om een kerk te bezoeken van een kleur die het best bij iemand past. Ook is het nu mogelijk door de moderne techniek thuis te luisteren en soms ook nog met beeld zodat men de voorganger kan zien staan. Zelfs nog op dagen door de week. Op dat gebied is de keuze reuze.

Gijs van de Werken
(wordt vervolgd)

DRINGEND!

GEVRAAGD!

REDACTIELEDEN DORPSKRANT!

Onze redactie bestaat uit gedreven, enthousiaste mensen met hart voor de dorpen Nederhemert-Zuid en Nederhemert-Noord. Zij proberen 4 keer per jaar een doorsnee beeld van Nederhemert te schetsen met verhalen uit het heden en het verleden.

Al elf jaar lang werkt een vast klein team geheel vrijwillig aan het tot stand komen van de dorpskrant.

Op dit moment zijn we dringend op zoek naar nieuwe redactieleden.

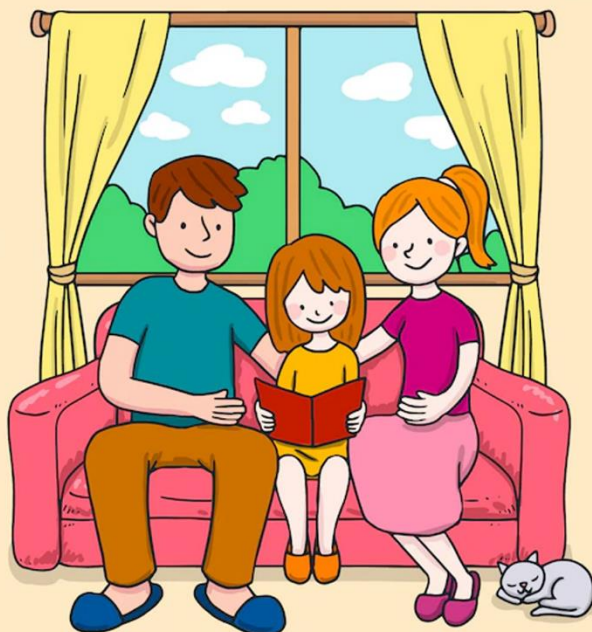
Wat wordt er van u/jou verwacht?

Vier keer per jaar komt de krant uit. Daarna wordt er dus ook 4x per jaar vergaderd en dan bedacht waarmee de nieuwe krant weer gevuld kan worden. Daarna is ruim de tijd om 1, 2, 3 of 10 stukjes aan te leveren. Net wat jij wilt. Soms schrijf je zelf iets, soms hou je een interview en soms benader je mensen om zelf iets te schrijven.

Ben jij een echte Hèmerse en heb je passie voor dit dorp en wil je daarvan iets in de praktijk brengen?

Benader dan 1 van de redactieleden die je kunt vinden in de colofon op de eerste bladzijde van deze krant.

Het zou jammer zijn deze krant te moeten opheffen door tekort aan redactieleden.

**Kom erbij en help dit mooie blad
in stand te houden!**

Herfst stoofpot

Nodig: (Voor 4 personen, of met z'n tweeën 2x eten)

500 gram sucade lappen (marineren in oliefolie, ketjap, peper, zout, laurier, kruidnagel en wat je verder lekker vindt)

tomaat,
halve courgette
half bakje champignons
stukje prei
twee uien
kleine pompoen
winterwortel
teentje knoflook
een aardappel

paprika
twee zure appels
lepel zilveruitjes
half pepertje
donker bier
peperkoek
bekertje creme fraiche
(Evt. bloem
om te binden)

Serveren met: Aardappelpuree met stukje ui, fijngehakte peterselie en fijngehakte koriander en geraspte kaas, in ovenschaal 15 à 20 minuten gratineren.

Bereiden:

(Liefst een dag van te voren. Handig als je visite krijgt)
Snijdt het vlees in stukjes van ong. 3 cm. Marineer het vlees een kwartierje en braad het aan in een grote pan met dikke bodem.

Snij alle groenten in stukjes van dezelfde grootte als het vlees (het komt niet zo nauw). Pitten uit de pompoen halen en schillen)
Bak alles even met het vlees mee.
Giet daarna ong. een derde van het flesje bier in de pan. (alcohol vervliegt rond het kookpunt)
Laat het gerecht een uurtje of 3 sudderen.
Roer wel regelmatig door.
Voeg op 't laatst de creme fraiche en de zilveruitjes toe en bindt de stoofpot met wat meel in koud water op gevoel.

Server met de aardappelpuree uit de oven en zelfgemaakte warme appelmoes

Het bier kan ook wel een keer vervangen worden door rode wijn)

MET DE KOUDE
MAANDEN
VOOR DE BOEG
DIT
HEERLIJKE
STOOFPOTJE!

Na een zomerstop van twee maanden gaan we in september weer van start. Steeds meer senioren weten ons te vinden, ons aantal neemt toe. Wat zou het leuk zijn als er - in dit nieuwe seizoen - nog meer deelnemers bijkomen.

Wat is er voor de zomerstop zoal gedaan?

We kijken terug naar ons uitje op 7 juni 2023. We starten vanaf dorps huis "De Gaarde" met tien auto's en rijden naar Buren. Met 40 personen zijn we. Het weer werkt mee. De zon schijnt en het is niet heet. In Buren gaan we eerst naar het Pannenkoekenhuis. Daar kunnen we kiezen uit heel veel soorten pannenkoeken, koffie en thee. Nadat iedereen zijn/haar keuze heeft gemaakt, wordt er lekker gegeten. We sluiten af met een glas fris naar keuze en gaan naar het Marechausseemuseum.

In het museum worden we verwelkomd door een medewerker. Het Marechausseemuseum gaat over grenzen, zoals het bewaken van landsgrenzen, maar ook het verleggen van eigen grenzen. Met historische, actuele en vooral persoonlijke verhalen worden we meegenomen in de wereld van de Koninklijke Marechaussee. Het Marechausseemuseum heeft een bijzondere collectie. Uniformen, foto's en militaria vertellen de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee. Ze ondersteunen de verhalen van de mensen die het werk verzetten waarvoor de Marechaussee is opgericht: het bewaken van grenzen, het bewaken en beveiligen van personen van bijvoorbeeld het Koninklijk Huis en het bewaken van de krijgsmacht door internationale en militaire politietaken.

Het museum is toegankelijk voor rolstoelen en rollators. Omdat het een monument is, is er helaas geen lift. De trap naar boven is ruim opgezet. Degenen die de trap niet willen/kunnen gebruiken hebben op de benedenverdieping genoeg te bekijken, waaronder een interessante film.

Nadat we koffie/thee hebben gedronken gaan we richting de ijsboerderij "De Schoonheuvel" in Hedel.

Ook hier is de keuze reuze. Nadat iedereen drie bolletjes ijs heeft uitgekozen, genieten we op het terras van de coupe ijs en wordt er gezellig bij- en nagepraat over wat we vandaag zoal gezien hebben.

Het blijft vandaag "happen en stappen". In de manege van de familie Smits aan de Jan Stuversdreef in Kerkwijk wacht ons een warm en koud buffet verzorgd door La Festa. Na dit heerlijke buffet gaan we rond acht uur tevreden naar huis.

In juni 2023 organiseerde de dorpsraad een zomermarkt in Nederhemert op het terrein voor 't Kloske. Ook wij doen mee. Om de kas te 'spekken' verkopen we stroopwafels, koffie, thee en limonade. Het is warm deze dag. Vroeg in de middag zijn we los. We kijken terug op een geslaagde actie.

In juli sluiten wij ons eerste halfjaar af met een vakantie eettafel. Met 26 personen wordt er lekker gegeten in dorpshuis "De Gaarde". Sophia heeft weer een lekker menu samengesteld.

Iedereen krijgt van Sophia een "bedankje" *merci dat je er was mee naar huis.*

Eind juni stoppen we met: koersbal, bewegen voor ouderen en het inloop koffie-uurtje.

Na de zomerstop willen we op 5 september weer starten met alle activiteiten. Als u dit leest zijn we al gestart.

*** Elke dinsdagmiddag: 1^e dinsdag een activiteit – andere dinsdagen koersbal. Start 14.00 uur

*** Elke donderdagochtend: bewegen voor ouderen. Start 9.30 uur

*** Elke donderdagochtend: koffie uurtje. Start 10.30 uur.

*** De tweede woensdag van de maand: open eettafel. Start 11.30 uur

Agenda activiteiten najaar 2023

- 5 september: Presentatie "De vier jaargetijden" door Jillis van Kuilenburg
- 3 oktober: Stichting wensambulance
- 7 november Bonbons maken, lekker voor thuis of.....
- 12 december Kerstviering

Ons bestuur bestaat uit vijf leden:
 Kees Oomen, voorzitter,
 Anneke Bouman, penningmeester,
 Adrie de Putter, secretaris,
 Dineke van Steenberg en Arie Verheij, algemene leden.

Wilt u meer informatie? Neem dan contact op met Adrie de Putter. (0623852175)

Tot ziens!

Storm- en wateroverlast

Wanneer bel je de brandweer?

Jaarlijks komen er meestal meerdere stormen voorbij. Vooral tijdens het stormseizoen is de kans op een storm groter. Het stormseizoen loopt in Nederland van 1 september tot 1 april. Gelukkig is er meestal geen schade en blijft het bij een mooi natuurfenomeen om naar te kijken. Maar soms is het ernstiger en heeft de storm schade tot gevolg. Wat dan?

Bij hevige regenval en storm krijgt de meldkamer honderden telefoontjes van inwoners die overlast of schade hebben. Situaties die levensbedreigend zijn krijgen voorrang op andere hulpverzoeken. Medewerkers van de meldkamer die telefoontjes aannemen maken een snelle inschatting van het risico en kunnen daardoor niet iedereen volledig en uitgebreid te woord staan. Door drukte kan het langer duren voordat je de meldkamer kunt bereiken.

Bij acuut gevaar of spoed bel je het alarmnummer 112. Is het niet acuut, maar heb je de brandweer wel nodig? Bel dan 0900-0904.

Storm: geen acuut gevaar

Is er geen sprake van acuut gevaar, meld het bij de gemeente wanneer het gaat om schade aan de openbare ruimte. Een voorbeeld van niet

acuut gevaar is een omgevallen boom in de berm.

Is er geen acuut gevaar en heb je schade aan je woning of bedrijf, onderneem dan zelf actie of bel een gespecialiseerd bedrijf. Eventuele schade kun je verhalen bij je verzekering. Voorbeeld eigen handelen: omgevallen boom in je tuin.

Storm: acuut gevaar

Is er sprake van acuut gevaar voor mens en dier, bel dan de brandweer via 112. Denk bijvoorbeeld bij acuut gevaar aan instortingsgevaar.

Geen spoed, wel brandweer bel dan 0900-0904

Is er geen sprake van acuut gevaar, maar je hebt de brandweer wel nodig? Bel dan 0900-0904.

Een aantal voorbeelden hiervan zijn: losgeraakte dakbedekking of gevelplaten of een boom die over de openbare weg dreigt te vallen.

Wateroverlast: geen acuut gevaar

Als je woning of bedrijf blijft onderlopen als gevolg van verstopte riolering of afwatering in

de openbare ruimte, meld het dan bij de gemeente. Een voorbeeld van geen acuut gevaar is: verstopte riolering of afwatering in de straat.

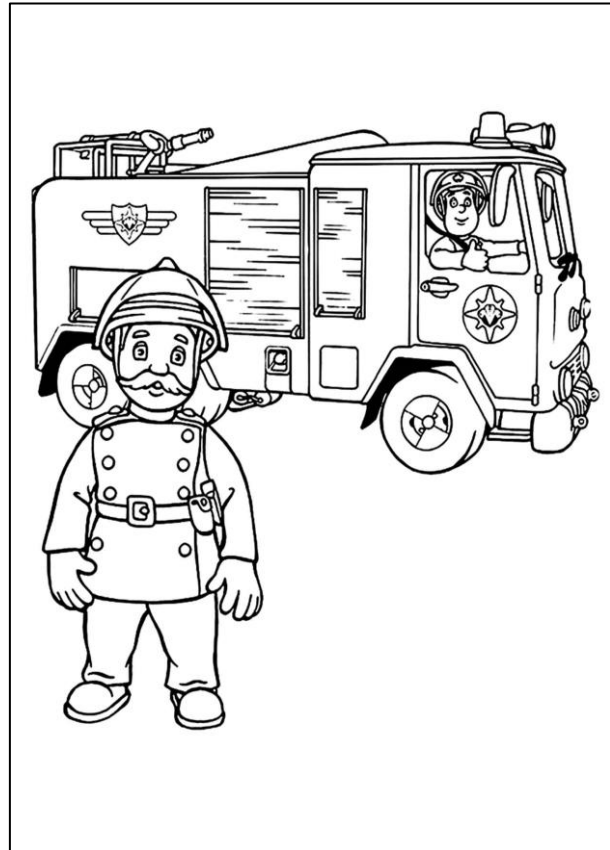
Is er geen acuut gevaar en heb je schade aan je woning of bedrijf, onderneem dan zelf actie of bel een gespecialiseerd bedrijf. Eventuele schade kun je verhalen bij je verzekering. Voorbeelden van eigen handelen zijn: verstopte riolering in huis en ondergelopen ruimtes.

Wateroverlast: acuut gevaar

Is er sprake van acuut gevaar voor mens of dier, bel dan de brandweer via 112. Er is bijvoorbeeld sprak van acuut gevaar als je jezelf niet in veiligheid kunt brengen.

Geen spoed, wel brandweer bel dan 0900-0904

Er is geen acuut gevaar, maar je hebt de brandweer wel nodig? Bel dan 0900-0904. Voorbeelden geen van acuut gevaar: er is risico op kortsluiting of brand, of er zijn losliggende putdeksels op de weg.

Bij twijfel bel je altijd 112.

Wateroverlast - Wie bel ik?

Bij acuut gevaar bel je 112.
Is er geen spoed, maar heb je toch de brandweer ter plaatse nodig, bel dan 0900-0904.

Wateroverlast						
Enkele voorbeelden:	Ondergelopen ruimtes	Verstopte riolering in huis	Verstopte riolering in de straat	Losliggende putdeksels op de weg	Er is risico op kortsluiting of brand	Je kunt jezelf niet in veiligheid brengen
Zelf regelen	✓	✓				
Meld bij je gemeente			✓			
Geen spoed, wel brandweer ter plaatse- Bel 0900-0904				✓	✓	
Acuut gevaar Bel 112						✓

Bij twijfel bel je altijd 112.
Meer informatie: brandweer.nl/geenspoed

BRANDWEER

Nieuwe stagiaire

Vanaf het nieuwe schooljaar start Loes Meerema bij ons als stagiaire doktersassistente. Ze gaat starten met het 2de leerjaar op ROC Midden Nederland. Ze komt op de donderdagen en vrijdagen.

Hallo Nederhemert,

Mijn naam is Loes Meerema. 21 jaar oud en ik volg de opleiding tot doktersassistente in Utrecht. Voor mijn opleiding ga ik het gehele jaar twee dagen in de week stagelopen als doktersassistente in de Huisartsenpraktijk van den Dool. Ik kijk ernaar uit om in deze praktijk mee te kijken en de patiënten te leren kennen!

We willen het gebruik van de Uwzorgonline app nog eens onder de aandacht brengen. Wat kunt u met Uw Zorg Online?

Uw medisch dossier inzien

In uw dossier vindt u informatie over uw gezondheid, zoals klachten en ziektes, medicijnen, overgevoeligheden en allergieën, uitslagen van onderzoeken en brieven en verwijzingen.

Een afspraak maken

Maak een afspraak in de online agenda van uw zorgverlener. Zonder wachttijd en wanneer het u uitkomt.

Herhaalrecepten aanvragen

Bekijk uw medicijngegevens. Vraag voor medicijnen die u vaak gebruikt online een herhaalrecept aan.

Vragen stellen

Stel uw vraag aan uw huisarts, apotheek of andere zorgverlener. U krijgt een melding als uw zorgverlener uw vraag heeft beantwoord. Let op: bel voor spoedvragen altijd de huisartsenpraktijk of huisartsenpost.

Zelf uw gezondheid bijhouden

Houd zelf metingen bij over uw gezondheid en stuur deze door aan uw zorgverlener als u dit heeft afgesproken.

Al uw zorgverleners bij de hand

Bekijk welke zorgverleners zijn aangesloten en voeg deze eenvoudig toe aan uw app.

Met een hartelijke groet,
Huisartsenpraktijk de Boterbloem

Even puzzelen nu het herfst wordt...

Paardensprongpuzzels (doelgroep: basisschool)

Een paardensprong is een puzzel waarbij een woord geraden moet worden met behulp van een gegeven vierkant met negen hokjes. In elk hokje aan de buitenrand staat een letter.

Je vindt het woord door een sprong te maken in een L-vorm. Vanaf de startletter sla je steeds twee letters over, de derde letter wordt dan de volgende letter in het woord. Als je helemaal rond gaat, ontstaat er een woord. Deze sprong lijkt op een L en is afkomstig uit het schaakspel, waarin het paard op deze manier verplaatst moet worden. De moeilijkheid bij deze puzzels zit in het feit dat je niet weet wat de beginletter is én dat de spelrichting onbekend is. Je kunt dus met de klok mee of tegen de klok in gaan.

Voorbeeld: Start bij de V en ga tegen de klok in. Het woord dat dan verschijnt, is V O O R J A A R

J	R	O
O		A
A	R	V

R	H	D
L		S
C	E	I

O	I	T
I		N
E	P	C

I	N	I
D		G
E	R	T

D	C	T
A		V
O	A	A

N	A	M
E		N
A	E	R

S	I	E
R		I
N	T	M

D	O	B
T		E
P	O	S

D	T	R
T		N
A	A	S

P	R	R
V		O
K	E	E

Een wijze uil woonde in een eik.
Hoe meer hij zag hoe minder hij sprak.
Hoe minder hij sprak hoe meer hij hoorde
Waarom kunnen we allen
niet zo zijn als deze wijze uil.

**A wise owl
lived in
an oak;
The more
he saw
the less
he spoke;
The less
he spoke
the more
he heard.
Why can't
we all be
like that
wise old bird?**

from Dean's Mother Goose

© 2013

Op 4 juli overleed

Engelbertha van de Laar – van Heemskerk

Echtgenote van dhr. J van de Laar

in de leeftijd van 73 jaar

Laatst gewoond hebbend: Kerkpad 2 in Nederhemert

Colofon en voorwoord.....	01
Nieuwtjes van de dorpsraad.....	03
Onze kleinste Hemersen.....	05-07
VakantieBijbeldagen	08-11
Vleesbezorging.....	13
Meesters en juffen op de Wegwijzer.....	14-15
Nieuws van de Wegwijzer	16-17
Van een schippersvrouw.....	20-21
Nieuw boek over Bern.....	22-23
Boekpresentatie boek Bern.....	24-25
Willem Witjens.....	26-27
De voetbalclub 't Aailand	28-29
Getrouwd.....	33-35
Van een jonge moeder.....	37
Wellness aan de Kapelstraat.....	38-39
De Bergsche Maasdijk.....	41-45
Gehoord in Canada.....	47
Twintig vragen aan Peter Keijnemans.....	48-49
De vrouw met de hond.....	51
Uit de pastorie	53-55
Van een Hèmèrse dichter 'Vigilate'	57
Dialect.....	59
Hospice 'de Samaritaan'	60-61
Jongensvereniging 'Daniël'	62-63
Uit vroeger jaren 'Zondag'.....	66-67
Redactieleden gevraagd	69
Recept stoofpot	71
Nieuws van het seniorencomité	72-73
Van de brandweer	76-77
Nieuws uit de huisartsenpraktijk.....	79
Even puzzelen.....	80
Kleurplaat	81
Rouw.....	83
Inhoudsopgave	84

